

ΣΟΥΠΕΡ
ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Τό έντυπο μέ ήμερομηνία λήξης

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΗΝΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

τεύχος 18

Κινηματο

564
ΣΕΛΙΔΕΣ

σε τούτον τό τεύχος
υπάρχουν μόνον 18
σελίδες οι άλλες 546
πού βρίσκονται;

Αν νομίζεις ότι ξεδιαλυνες τό μυστήριο
της φωνής για να διεκδικήσεις τό δώρο σου

ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

έκδοση 3 - Τ.Θ.7349 ΛεΜεσος , Κύπρος

ΧΑΡΑΜΑΝ ΤΟΥ ΦΟΥ

Η ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΧΩΡΚΟΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ
συγκλονιστικές δηλώσεις
καί άποκαλύψεις.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ
ΕΥΡΕΠΑΙΚΕΣ
ΤΑΞΙΝΟΠΙΤΤΕΣ

Σαδομαζοχιστική
παράσταση έθνικιστών
" ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ
ΤΟ ΟΙΔΟΙΠΟΔΕΙΟ "

Τόν έπιασαν στά πράσα:
ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ κρυπτοκεφαλαιοκράτης
ένω άπολάμβανε τήν
τασιηνόπιττα του.

Προσκύνημα Γριδικών στην
Μακρόνησο μέ τό "πλοίο της
άγάπης " (άπό τήν όμώνυμη
πολυβραβευμένη
τηλεοπτική σειρά)- ζήτησαν
συγγνώμη άπό τόν Έλληνικό
λαό καί ύποσχέθηκαν ότι δέν
θά τό ξανακάνουν.....

ΣΚΑΝΔΑΛΟ:
ΜΥΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΛΑΥΣΕΙΣ!!!
στις συνομιλίες-ζητήται εύρύτερη συμμετοχή

Προσοχή στις άπομιμήσεις
ΑΣΤΕΡΙΑ ΤΗΣ ΒΕΡΓΙΝΑΣ
σε τιμή εύκαιρίας.

διαδρομές

περιεχόμενα

- * χρονικόΝ
- * ή άστυνομική σύθαιρεσία καί ό Salih
- * Αφιέρωμα- Τό έθνικό μίσος για Τό πανεπιστήμιο .
 - Οί ιστορικές ρίζες της έθνικής τρομοκρατίας καί ή αντίσταση.
 - ιστορικά ντοκουμέντα Τό κείμενο "Η Κύπρος δεν είναι έλληνική.
- * μεταφράζοντας Τό έθνικό δόγμα στην Νατο'ική καθημερινότητα.
- * Σαββατοκύριακα σε χρυσαφένιες παραλίες.
- * όσοι μιλούν για Τήν Ελλάδα.
- * ή γωνιά Τού kitsch.
- * σπόντες.

ΤΟ ΘΚΙΑΝΕΜΜΑ έν δελτίον πληροφόρησης. Δημοσιεύει αποκωδικοποιημένον χρονικόν των εξέλιξεων των soap operas του θεάματος. Η κινητήρια δύναμη, ή έμπνευση καί ό στόχος του ΘΚΙΑΝΕΜΜΑΤΟΣ είναι τά σκιρτήματα ζωής τά όποία αναπτύσσονται στον χωροχρόνο της καθημερινότητας ή όποία , ως γνωστόν , τελεί υπό την συλογική κατοχή των δυνάμεων του θεάματος.

Κατά συνέπεια τό ΘΚΙΑΝΕΜΜΑ είναι αντίστασιακόν έντυπο - όπως ονομάζεται στις Έλληνογενείς γλώσσες τό underground , καί στην κουλτουριάρικη γαρ "τό παρανο'ικό".

Έπιπλέον δημοσιεύονται δείγματα δημοσίου λόγου τά όποία προδιαγράφουν τά όνειρικά ανοίγματα του μέλλοντος - όπως καί κλασσικά δείγματα kitsch τά όποία έκφράζουν την παρούσα μονοτονία του θεάματος.

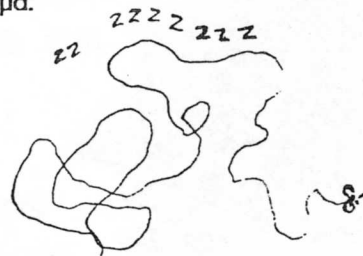
Τό ΘΚΙΑΝΕΜΜΑ είναι ανοιχτό σ' όποιονδήποτε (άτομο, έμπνευση, πράξη) ενδιαφέρεται νά κοινοποιήσει κάτι στά παραπάνω πλαίσια. Παρακαλούνται όμως νά στείλουν τά κείμενα δακτυλογραφημένα. Για παραπάνω πληροφορίες, όσον αφορά τό δακτυλογράφημα , άποταθήτε στον Πάμπο (ξέρη τζήνος).

Τό Θκιάνεμμα έκδίδεται 8 φορές τόν χρόνο.

Η συνδρομή είναι 10 λίρες (άκόμα έν τζαί φτηνά).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ύστερα που το πρώτο έντυπο Θκιάνεμα επροέκυψεν άνοιγμα στον χώρο του θεάματος τζαί η καλοτζαιρινή έκδοση (τεύχος 19) έγινε ραδιοφωνικά. Με 10 εκπομπές στον Astra. Μάλλον πρέπει να ήταν καλή η παρέμβαση αν κρίνει κανένας από τις αντιδράσεις των νεο-εθνοκρόνων media. "Εμετικά σχόλια" ο ένας, "Λαϊκιστική εκπομπή που απευθύνεται σε καφρους" ο άλλος. Ο ένας πρέπει να ενοχλήθηκε που το τραούδι "Μες του Βοσπόρου τα στενά" (στο όποιον υπάρχει ο εμετικός στίχος "Τούρκος εγώ και συ Ρωμιός, και γω λαός και συ λαός, εσύ Χριστό και γω Αλλαχ όμως και 2 μας και αχ και βαχ") το όποιον αφιερώθηκε στον άώνυμο Τ/Κ πυροσβέστη που εμάσιετον να σβήσει την φωθκιά στον Πενταδάκτυλο, ενώ ο άλλος πρέπει να ενοχλήθηκε από την ανακάλυψη του ταξικού ρόλου της εκκλησίας της Κύπρου. Αρθρογράφοι των γλασσέ περιοδικών που δηλώνουν αθεράπευτα σεξι Αχ. Μια εφημερίδα επίσης ανακάλυψεν ότι μια εκπομπή μιας ώρας με σχόλια 25 λεπτών προκάλεσε μέχρι και κρίση στο ΑΚΕΛ. Μάσιαλλα. Η εκπομπή θα συνεχιστεί με τίτλον το Μισσοκαμμιμαν ενώ το Θκιάνεμα θα επιστρέψει στην έντυπη μορφή. Απλή διευκρίνιση: Το Θκιάνεμα δεν είναι έντυπο προπαγάνδας απόψεων. Είναι έργο μοχθηρών υπονομευτών. Κοινώς σουξούλημα.

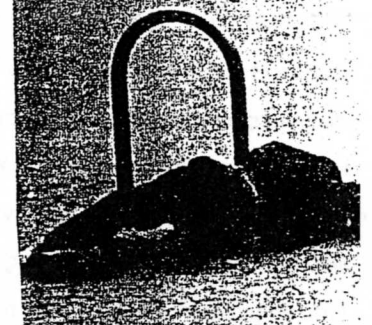

Η πρωτομαγιά ήταν γλυτζια. "Πουουν παρα...
γλυτζιήν...." που λαλεί τζαι το τραούδι. Κόσμος
που επιμένει να βγαίνει στους δρόμους με
κοτζιηνες σημαίες μετρώντας τον χρόνο για την
επανάληψη του τελικού άλματος στον ουρανό. Οι
τουρίστες κοιτάζουν χαμένοι.... Που εβρέθηκαν

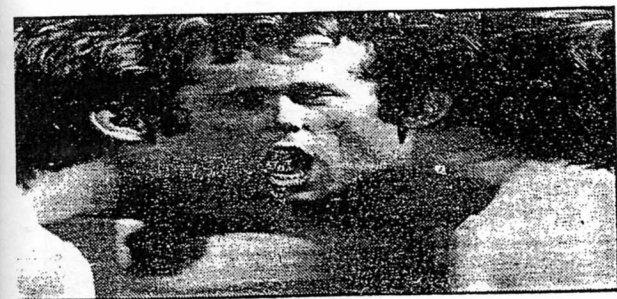
τούτες ούλλες οι σημαίες σ' αυτόν τον τουριστικό
παράδεισο; Υπάρχουν λοιπόν οι ιθαγενείς; Ο
κόσμος στις πορείες ήταν σαφέστατα
περισσότερος από άλλες χρονιές. Και οι
συντεχνιακοί στην γραφειοκρατική τους
τελετουργία....Ξυπνάτε ρε πνέει άλλος αέρας
ζωής κάτω από την εξέδρα...

Αφού έκλεισε το θέμα του ΕΚΑΣ προέκυψε ο
Ματσάκης. Επέμενε αγωνιστικά να μην κάνει
νεκροψία σε πτώματα τουριστών που πέθαναν στα
κατεχόμενα. Έπρεπε να δει την κουρβα που
επτομπάραν. Ούτε ο Κρέωντας να ήταν. Ξέρει
άραγε ο Ματσάκης τι ήταν η Αντιγόνη; Τέλος
πάντων ο Χριστοφίδης, ο υπουργός, το έπαιξε
Σοφοκλής τελικά και απέλυσε των darling των
media και της εθνικής νεκροψίας. Έτσι μάθαμε
ότι ο νεκροανατόμος έπαιρνε 40,000 λίρες τον
μήνα. Και φυσικά επίθεση ο Ματσάκης. Φκίορον
καθ' εαυτόν. Μας είπε αρχικά ότι τα Πανεπιστήμια
της Ανατολικής Ευρώπης είναι υποδεέστερα
εκείνων της Αγγλίας (έτσι είναι οι εθνικόφρονες,
το παίζουν αντιιμπεριαλιστές ώσπου να
κινδυνεύσει η πούγκα τους - τότε θυμούνται ότι η
πραγματική τους μητέρα είναι η Δύση...) Υστερα
κίνησε αγωγή σε κάποιους μισιούς που έπαιζαν με τα
λάστιχα στα χωράφκια γυρόν που το σπιτι του.
Για όσους δεν κατάλαβαν ότι ο καθαρευασιονικός
λόγος της "Ενδοκρανικής κάκωσης" ήταν λόγος
εξουσίας, τάξης, καθαρότητας. Τζαι στο τέλος
είπεν μας ότι άμα εκλεγεί (πρόεδρος, βουλευτής
εν εκαταλάβαμεν) εν να κυρήξει πόλεμον. Ο
κύριος ο οποίος έκαμεν 6 μήνες στρατό, με 40,000
μισθό τζαι το φορητόν στην πούγκαν. Καθόλου
παράξενο. Επήεν στη Βοσνία τζαι είδεν το
Καρατίτς. Έτσι είναι οι εθνικοί αγωνιστές.
Ρίχνουν τους άλλους στους πολέμους για να

ομιλούν μετά οι αγωνιστές πάνω στα πτώματά

15.

τα μέσα του Ιούνη έγινε συνάντηση στο Ledra Palace Ε/Κ τζαι Τ/Κ σε μίαν εκδήλωση για την υπριακή Μουσική. Η εκδήλωση ήταν συνέχεια των σεμιναρίων "Κύπρος: Παράδοση και εσωτερικότητα" που έγιναν την άνοιξη από το ΚΕΜΑΜ. Τζαι έτσι είδαμεν τζαι το Ledra Palace. Βολέψαν την καλά οι ΟΗΕδες τζιημεσα τζιει. Το λουκλού της εκδήλωσης ήταν η ομιλία στα κυπριακά που εδημιούργησεν λλιον πρόβλημα προσαρμογής στους επισήμους-τζαι ο κόσμος που κατάφερεν να έρτει. Πάνω που 800 άτομα σε μίαν εκδήλωση στην οποία αναμένονταν 300-400. Οι εθνικιστές φυσικά άφρισαν. Όποτε αποφάσισαν ότι ήταν συνομωσία ξένων πρεσβειών (για να λυθεί το Ledra Palace τζαι να αφήσουν τους Τ/Κ να έρτουν εμεσολάβησαν οι Ευρωπαϊκές πρεσβείες). Ίντα κακόν τζαι τούτοι Ευρωπαίοι διορισιορ - εν κανεί που τους γλείφουν τα πόθκια οι εθνικιστές για να τους δεχτούν "στους κόλπους της" (το οιδιοπόδειο δεν είναι καν λανθάνον - είναι δηλωμένο που τον τζιαιρο της ενωσιοπληξίας) παν τζιαι διευκολύνουν τους "Τουρκόσπορους" τζιαι τους νεοκυπρίους. Μα εν εκαταλάβαν οι Ευρωπαίοι ότι η Ευρωλαγνεία των Εθνικιστών έσει ένα προαίτιο στόχο; Την καθιέρωση της άδοξης ελληνοχριστιανικής διανόησης σαν αρχιερέα των ιθαγενών;

Η φωθκιά στον Πενταδάκτυλο στα τέλη του Ιούνη ώθησε τους εθνικιστές στην ειλικρίνεια. Στην αρχήν εφώναζαν ότι οι Τούρτσιοι, οι Αττίλες κ.ο.κ. κάφκουν τον Πενταδάκτυλο. Υστερα άρκεψαν να έρκουνται φωτογραφίες τζαι ανταποκρίσεις Τ/Κ να φεύκουν που τα χωρκά τους που εκάφκουνταν. Οπότε μερικοί έθεσαν και το δειλό ερώτημα.... Καλά τζαι οι Τ/Κ υποφέρουν, εν οικολογική,

ανθρώπινη καταστροφή εν εν εθνική τέλος πάντων. Και τότε ευθαρσως αρχισυντάκτες και σχολιογράφοι (μνημονεύουμε για χάριν της Ιστορικής μνήμης των αρχισυντάκτη των Σελίδων και το πρωτοσέλιδο σχόλιο της ελευθεροτυπίας) απάντησαν: Ζήτω η πυρκαγιά. Οι Εθνικιστές άρχισαν πλέον το μεγάλο τους καλοκαιρινό ταξίδι στον Μεσαίωνα με διχτυωτές κλάτσες και μαύρα σουτιέν... Οι φράσεις "Αποσείσε τους Πενταδάκτυλε"- "είναι θεϊκό μήνυμα", ήταν τα αξέχαστα μνημεία που μας άφησε αυτή την φορά η εθνική υστερία. Το μήνυμα ήταν όμως σαφέστατο. Οι αντι-διχοτομικοί αγωνιστές αποκάλυπταν επιτέλους την κρυφή γοητεία του αγώνα που διεξάγουν με την προσπάθεια τους να Ελληνοποιήσουν το zapping: Μίσος. Αφού δεν μπορούμε να τους μισήσουμε (της Τ/Κ) σαν υπεύθυνους της πυρκαγιάς ας τους μισήσουμε γιατί υπάρχουν. Και στο βάθος βέβαια το μίσος είναι το αντανεκλαστικό της δίψας για εξουσία. Να μην αφήσουμε αυτούς τους περιθωριακούς που προβάλλουν πλέον από παντού να συνεχίσουν να μιλούν για επαναπροσέγγιση.... Όπως το έθεσε ευθαρσίως λίγους μήνες αργότερα και ο κ. Λυκαύγης του Φιλελευθέρου, ο πραγματικός κίνδυνος για τους Εθνικιστές είναι η αυτοαναιρέση. Τι θα λένε τα πλάσματα άμα λυθεί το κυπριακό;

Σ' αυτά τα πλαίσια η Αλλαγή στον Astra με την ανάληψη της διεύθυνσης του σταθμού από τον Τ. Χατζηγεωργίου δεν μπορούσε να περάσει απαρατήρητη. Ο Χατζηγεωργίου έχει αμαρτίες πολλές για τους εθνικιστές, όσο και αν δηλώνει και γράφει ο άνθρωπος ότι νοιώθει Έλληνας (της Καβαφικής Ανατολής έστω). Πέρα απ' τις προσωπικές αντιζηλίες (γιατί είναι και καλός δημοσιογράφος) ο Χατζηγεωργίου είναι ο άνθρωπος που έβγαλε στην τηλεόραση Τ/Κ,

[SONY]

νεοκυπρίους αλλά, και το χειρότερο, την υποψία για τις δολοφονίες της ΕΟΚΑ το 55-59. Ο λιθοβολισμός είναι απαραίτητο για τους εθνικιστές. Πως θα συντηρούν την εξουσία τους απέναντι στους ιθαγενείς αν τους αφαιρεθεί το ιερό με το οποίο βάζουν τα πρόβατα στην σειρά; Η επίθεση κώλωσε γρήγορα ωστόσο και μόνο η ελευθεροτυπία επέμενε κάπως. Όταν μια δημοσκόπηση έβγαλε τον Astra πρώτο με 33% στις 15 του Ιούλη ο Χατζηγεωργίου πήρε τα ρέστα του. Και τελικά ο καημένος ο Γιάγκος πήγε θύμα είτε αυτών που τον κουρτιζαν ή του δικού του (τιμή του η συνέπεια τουλάχιστον, αν είναι έτσι) εθνικού φανατισμού. Το κόλπο της υστερίας ενάντια στο Χωρίς Πλαίσια πριν 3 χρόνια δε λειτούργησε... ένδειξη ωρίμανσης της κοινής γνώμης...;

Το συλλαλητήριο της 15ης Ιουλίου ήταν ο αντι-εθνικιστικός αντίλογος στους δρόμους. Για πρώτη φορά το συλλαλητήριο οργανώθηκε μόνο από την Αριστερά και η μαζικότητα του ήταν εντυπωσιακή. Η μαζικότητα των εκδηλώσεων από την πρωτομαγιά μέχρι την εκδήλωση στο Ledra Palace μέχρι το συλλαλητήριο του Ιούλη ίσως να ιχνογραφεί μια πορεία ανάδυσσης των υπογείων ρευμάτων - αυτών που δεν είναι αρχισυντάκτες, αυτών που ο λόγος δεν μεταδίδεται με την μανιοκαταθλιπτική μονοτονία του κυρίαρχου λόγου στα media, αλλά που υπάρχουν, σαν το ασόρατο δίχτυ μιας άλλης πραγματικότητας.

Στα media παίχτηκε το έργο "Πρώην Γιουγκοσλαβία-Βοσνία". Οι αντιστοιχίες με την Κύπρο και τα εγκλήματα των σερβοβοσνιων στην Σρεμπρενίτσα χάθηκαν αρχικά (εκτός από την Εφ. Αλήθεια) σε μια ποδοσφαιρική ταύτιση με τους Σέρβους ορθόδοξους, αντιιμπεριαλιστές κ.ο.κ. Υπήρχαν βέβαια και οι κραυγές να ακολουθήσουμε τους Σέρβους..... Υστερα, άρχισε η τραγωδία της Κράϊνα και η εφαρμογή των σχεδίων διαχωρισμού/ανακατανομής και η εθνική έπαρση χάθηκε.... έμειναν μόνο τα κείμενα για την μελλοντική ανθολογία του Κυπριακού kitsch.

Από τα τέλη του Ιούλη μέχρι τα τέλη Αυγούστου υπήρχε ανακωχή λόγω διακοπών. Ηρθε και ο Αρσένης (και αυτός διακοπές) για να μας πει ότι η Γεροσιήπου εν όπως τον παράδεισο (ξέρει ο άνθρωπος, πήγε και είπε όπως σχολίασε και η κ. Ηλιάδη) και για να γεννήσει το πιο γλαφυρό νεοκυπριακό σχόλιο του μήνα σε νυχτερινό καφενείο: "Εσείς τον τζιαι τούτον τον τύπο να φακκά γυρόν που τες παραλίες μας. Εν του κινούμε μίαν αγωγή να πήξει ο νους του..."

Τέλη του Αυγούστου αρχίσαμε την επιστροφή στην ομαλότητα. Το πνεύμα της Εθνικής Υστερίας για τους πράκτορες της MIT βρήκε την έκφραση του στον Ξυλοδαρμό του Salih από την αστυνομία γιατί έβγαλε φωτογραφίες καφενειού.

Οι εφημερίδες διχάστηκαν - 3 εφημερίδες αναφέρθηκαν στα γεγονότα και 4 το έπαιζαν φερεφωνα της αστυνομίας. Ο Φιλελεύθερος το έπαιξε κέντρο. Την επιστολή της Ομάδας συμπαράστασης, ένα ήπιο κείμενο της λογικής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την δημοσίευσε μόνο η Χαραυγή. (βλ. πιο κάτω).

Η ελευθερία του λόγου που λέγαμε.....

Η νεο εθνικοφροσύνη θεώρησε φαίνεται καλό το σύμπτωμα της λογοκρισίας και άρχισε η καθιερωμένη πια επίθεση ενάντια στο Πανεπιστήμιο. Αρχίσαμε με παράπονα από την νεολαία του ΔΗΣΥ γιατί δεν υπάρχουν εικόνες στις αίθουσες διδασκαλίας (yes - αυτοί είναι europeans) επικεντρώθηκε στην εκλογή του Νιαζί Κιζιλγιουρεκ σαν λέκτορα. Στην αρχή το κέντρο βάρους το κράτησε η Ελευθεροτυπία και το ΔΗΚΟ με δεύτερο βιολί από την MAXH. Οι άλλες

ΕΓΩ ΕΧΩ
ΚΟΛΟ.

εφημερίδες ήταν επιφυλακτικές. Οποτε οι εθνικιστές έριξαν και τις εφεδρείες - η υπουργός Πολιτισμού (ακούει τζιαι σου) άρχισε τα φερμάνια. Αμέσως μετά τη συνάντηση της με την υπουργό Πολιτισμού του Λουξεμβούργου απαιτήσε όχι απλά να απολυθεί ο καθηγητής αλλά και να αποσυρθεί το βιβλίο του από τη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου! Απάντησε η σύγκλητος ότι αυτά είναι σκοταδισμοί (επιτέλους βρήκαν και αυτοί μια αξιοπρέπεια να υπερασπιστούν τουλάχιστον την δουλειά τους) και άρχισε ο πόλεμος των δηλώσεων. Τελικά απ' ότι ανακαλύψαμε το πρόβλημα της Υπουργού είναι με το τμήμα Ελληνικών σπουδών και με το γεγονός ότι δεν ελέγχει την εκπαίδευση των δασκάλων. Φοβερό... Φανταστήκατε τι μπορεί να πάθει η άδολη ελληνοχριστιανική ψυχή από την ανάγνωση ενός βιβλίου; Το θέμα έκλεισε με "νίκη" του Πανεπιστημίου και με απειλές των εθνικά ορθών να επιστρέψουν. Δώστε τους σιόρ κανένα βιβλίο να κάψουν να τους περάσει το μαράζιν.

Στο ενδιάμεσο έγινε η συναυλία του Θεοδωράκη για την Επανάσταση της Κύπρου. Και πάλιν μια εκδήλωση (η 4η σε 5 μήνες) που ξεπέρασε τα αναμενόμενα. Εκεί που σκεφτόσουν ποιός θυμάται πλέον τον Θεοδωράκη, γέμισε το ΓΣΠ. Αυτές οι χιλιάδες που στη συναυλία ξεφυγαν από τη σιωπή, έστω και μέσα από το τραγούδι, κάτι θέλουν να πουν.

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΣ ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ

Τελικά έχουν πολλών χάζιν οί Κυπραιοί Έλληνοχριστιανοί πατριώτες πού εδώ καί λίγον καιρό ανακάκωψαν τούς ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΣΕΡΒΟΥΣ.

"ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ ΟΙ ΣΕΡΒΟΙ" είναι ή φράση που άκούεται πιά συχνά τόν τελευταίο καιρό άπ' όλα σχεδόν τά δελτία είδήσεων όλων των καναλιών. Όλοι αύτοί που πρίν λίγο καιρό άκουαν τήν λέξη Κρά'ι'να καί νόμιζαν ότι είναι άνταλλακτικό άυτόκινήτου ανακάλυψαν Ξαφνικά τούς ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΣΕΡΒΟΥΣ καί ταυτίστηκαν μέ άξιοζήλευτες σπονδες καί πάθος μαζί τους. Καί είναι πράγματι άπορίας άξιον ή εύκολία ή όποία γίνεται αύτή ή ταύτιση μέσα άπο ένα θρησκευτικό σωβινιστικό άλαλούμ μέ κάποιους άνθρώπους ούσιαστικά Ξένους. Τό άστείο της όλης ιστορίας είναι ότι όλοι αύτοί βγάδουν σπυράκια άμα άκούσουν τή φράση : " τουρκοκύπριοι άδελφοί μας " για παράδειγμα , έστω κι' άν πρόκειται για άνθρώπους που έζησαν μαζί - στίο παρελλθόν έστω - καί τούς γνωρίζουν πολύ καλά. Αυτό σάν παρένθεση.

Καί δώστου τά ρούχα, καί δώστου τά τρόφιμα για βοήθεια προς τούς ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΣΕΡΒΟΥΣ. Αύτους τούς ίδιους παρενθετικά , πού τούς κατα εκμεταλεύονται όλοι αύτοί σάν παράνομους έργατες άμα τούς κόψουν στήν ανάγκη τούς. Καί δέν λέμε φυσικά νά μήν σταλεί βοήθεια ,στό κάτω-κάτω πρόσφυγες είναι οί άνθρώποι , αλλά - άν δέν τό πω θά σπάσω - που ήταν όλη αύτή ή φιλανθρωπία όταν οί πρόσφυγες ήταν Μουσουλμάνοι ή Κροάτες ;
Τελικά Μακαριώτατε μένω μέ τήν Άπορία καί λύστε μου τήν σας παρακαλώ άν μπορείτε. Μήπως τά Μουσουλμανάκια καί τά Κροατάκια δέν είναι παιδάκια;

Καρκαβίτσας.
Αύγουστός '95
Γιά τήν μεΤάφραση
Μ. Τρόσκυ.

Τα αποκόμματα μιλούν μόνο τους.
Απλά αναφέρουμε ότι ο επίτροπος διοικήσεως διέταξε τελικά (μετά από συνεννόηση με τον Υ. Εισαγγελέα) έρευνα. Τα αποτελέσματα αναμένονται άμεσα. Το κείμενο της ομάδας συμπαράστασης δημοσιεύτηκε μόνο από την έφ. χαραυγή. Στάληκαν 20 κείμενα σε 20 δημοσιογράφους (έπωνυμα). Θεωρήθηκε φαίνεται άνατρεπτικό!!!

Η αστυνομική αυθαιρεσία, ο Σαλήχ και οι εθελουφλούντες

Ουδείς υποβάλλεται εις βασανιστήρια ή εις απάνθρωπον ή ταπεινωτικήν τιμωρίαν ή μεταχείρισιν » άρθρον 8- Σύνταγμα Κυπριακής Δημοκρατίας).

«Η είσοδος εις οιαδήποτε κατοίαν ή οιαδήποτε έρευνα εντός αυλής δεν επιτρέπεται, ειμή ότε και πως ο νόμος ορίζει και κατόπιν δι-αστικού εντάλματος δεόντως ητιο-ογημένου η οσάκις η είσοδος ενε-ρήται τη ρητή συναινέσει του ενό-ου ή προς τον σκοπόν διασώσεως υμμάτων οιοιδήποτε αδικήματος ήας η οιασδήποτε καταστροφής» Άρθρο 16- Σύνταγμα Κυπριακής Δη-ιοκρατίας).

Σαν ομάδα συμπαράστασης στο Σαλήχ, τη Γιώτα και την κόρη τους Νελλίσα, ελπίζαμε ότι η περιπέτεια αυτών των 3 ανθρώπων θα τέλειωνε τον περασμένο Ιούνη όταν κατάφε-σαν να δραπετεύσουν από τα κατε-χόμενα και ο ίδιος ο Πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας υποσχέθη-κε ότι θα τους βοηθούσε να ζήσουν, επιτέλους και αυτοί μια ήρεμη καθη-μερινή ζωή. Όμως, προφανώς μερι-κοί στην ΚΥΠ Λεμεσού ζουν στον δι-κό τους κόσμο στον οποίο ούτε ο κ. Πρόεδρος δεν έχει πρόσβαση... Δύο μήνες, περίπου, μετά την προεδρική υπόσχεση, η ίδια κρατική υπηρεσία, η ΚΥΠ, που πρωτοστάτησε στους ξυλοδαρμούς και τις απειλές κατά του Σαλήχ πριν 3 χρόνια, επανήλθε για να θυμίσει την ύπαρξη της.

Το απόγευμα της 25ης Αυγού-στου και ενώ η οικογένεια του Ασκέ-ρογλου βρισκόταν στη Λεμεσό, όπου έκανε διακοπές στο σπίτι των γονιών της Γιώτας, τους «επισκέ-φθηκαν» 3 αστυνομικοί για να διε-ρευνήσουν, υποτίθεται, παράπονα ότι φωτογράφιζαν ένα καφενείο της γειτονιάς τους χωρίς άδεια. Να ανα-φέρουμε κατ' αρχήν ότι ένας από τους 3 αστυνομικούς, ήταν ο ίδιος άνθρωπος ο οποίος ανέλαβε πριν 3 χρόνια μια σχεδόν προσωπική εκ-στρατεία, υπό την κάλυψη της ΚΥΠ, ενάντια στην σχέση του Σαλήχ με τη Γιώτα. Παρά τις δηλώσεις του πατέ-ρα της Γιώτας και τις καταγγελίες της ίδιας (όταν ο Σαλήχ βρισκόταν στη φυλακή στα κατεχόμενα λόγω αρνήσεως του να καταταγεί στον Τ/Κ

«στρατό») για την ανάμειξη της ΚΥΠ στις επιθέσεις ενάντια στο Σαλήχ, η αστυνομική διεύθυνση Λεμεσού κά-λυψε τότε τους υπεύθυνους. Και φυ-σικά επανήλθαν με ελάχιστη διάθε-ση για αλλαγή νοοτροπίας.

Αφού θεωρήθηκε αδίκημα η «φω-τογράφιση καφενείου χωρίς άδεια» στάληκε άνθρωπος της ΚΥΠ να το «διερευνήσει» και μάλιστα ο ίδιος που είχε προηγουμένα με το Σαλήχ και τη Γιώτα. Σε τέτοιες περιπτώσεις μικροπαραβάσεων (αν είναι τέτοιο, η φωτογράφιση τέλος πάντων) η αστυνομία ζητά κάποια στοιχεία και αν θεωρηθεί ότι υπάρχει θέμα ζητά από τον κατηγορούμενο να παρου-σιαστεί στο δικαστήριο ή να πληρώ-σει κάποιο ποσό όπως στην περι-πτωση του παρανομου παρκάρημα-τος. Βέβαια, όταν υπάρχει αδίκημα... αλλά σε ποιο νομικό κώδικα της υψηλίου θα βρεθεί το αδίκημα «πα-ράνομη φωτογράφιση καφενείου»; Κατά συνέπεια το αδίκημα δεν ήταν η φωτογραφία αλλά η ίδια η οικογέν-εια...

Οι 3 αστυνομικοί ήρθαν με χειρο-πέδες για να πάρουν το Σαλήχ για ανάκριση... για ένα αδίκημα που δεν υπάρχει στο νομικό κώδικα... Όταν η Γιώτα ζήτησε ένταλμα οι υποτιθέμε-νοι εκπρόσωποι της Πολιτείας έγι-ναν έξω φρενών και άρχισαν να σπρώχνουν και να βρίζουν. Προφα-νώς υπήρχε κάποια σύγχυση στα μυαλά των υπαλλήλων του νόμου ανάμεσα στην έννοια του κράτους δικαίου και της καουμπόικης ταινίας. Είναι δυνατόν να χρειάζονται ένταλ-μα οι κύριοι της ΚΥΠ για να συλλά-βουν ένα Τουρκοκύπριο; Όταν ο Σα-λήχ αρνήθηκε να τους ακολουθήσει ζητώντας να δει πρώτα τη δικηγόρο του, οι αστυνομικοί του επετέθησαν, τον έριξαν κάτω αφού τον κτύπησαν με τα πόδια τον έσυραν έξω... Τα αί-ματα στο πάτωμα και στις καρέκλες μιλούν μόνο τους... Όταν οι αστυνο-μικοί ανακάλυψαν μετά από ώρες ότι θα έπρεπε να εξηγήσουν τι έκαναν, αποφάνθηκαν ότι ο Σαλήχ έπεσε μόνος του στο πάτωμα. Θα είναι όντως ενδιαφέρον να εξηγήσουν στο δικαστήριο την πληγή από αιχ-μηρό αντικείμενο στο πίσω μέρος του κεφαλιού του Σαλήχ... Το ότι η αστυνομία φτάνει σε τέτοιο επίπεδο αστειοτήτων είναι εκφραστικό...

Ο Σαλήχ κτυπήθηκε με το υπηρε-σιακό πιστόλι ενός από τους αστυ-νομικούς και ποδοπατήθηκε μπρο-στά στα μάτια όχι μόνο της γυναίκας αλλά και του παιδιού του. Στον κεν-τρικό αστυνομικό σταθμό τον ξανα-κτύπησαν μέχρι που άρχισαν να φτά-νουν άτομα της ομάδας συμπαρά-στασης και δημοσιογράφοι.

Όταν οι υπεύθυνοι άρχισαν να συνειδητοποιούν τις προεκτάσεις της καουμπόικης φαντασίωσης των υπαλλήλων τους η αστυνομία πήρε μόνη της (!) καταθέσεις από τους αστυνομικούς και έκδωσε ανακοίνω-ση πριν καν πάρουν κατάθεση από το Σαλήχ ο οποίος έδωσε τη δική του κατάθεση την επόμενη μέρα. Μετά, χωρίς καν να γίνει έρευνα, για τις καταγγελίες του η αστυνομία αθώωσε τους υπαλλήλους της και πρόσαψε στον ίδιο κατηγορίες! Για το γεγονός ότι ξυλοκοπήθηκε μέσα στο ίδιο του το σπίτι; Γνωρίζει η ΚΥΠ Λεμεσού για το συνταγματικό δικαί-ωμα του ιδιωτικού ασύλου;

Θα θέλαμε επίσης να αναφέρου-με ότι στο φιλμ στο οποίο υπάρχει η επίμαχη φωτογραφία του καφενείου υπήρχαν και φωτογραφίες της επί-θεσης των αστυνομικών τις οποίες τράβηξε η αδελφή της Γιώτας.

Το φιλμ κατασχέθηκε από την αστυνομία.

Αυτό το θέμα της μικροπρέπειας απέναντι σε ανυπεράσπιστους αν-θρώπους συμπληρώθηκε από μερί-δα των ΜΜΕ. Δυο εφημερίδες δημο-σίευσαν απλά την αστυνομική ανα-κοίνωση χωρίς ίχνος δημοσιογραφι-κής δεοντολογίας ή δημοκρατικής ευαισθησίας να ρωτήσουν τουλάχι-στον για την άποψη των πολιτών σ' αυτήν τη διαμάχη με την αστυνομία. Εστω για να τηρήσουν τα προσήμα-τα...

Οι ανταποκριτές 2 άλλων εφημε-ρίδων και το συνεργείο ενός τηλεο-πτικού σταθμού προχώρησαν ακόμα περισσότερο.

Υπέγραψαν με το όνομα τους την αστυνομική εκδοχή. Και όμως τα αί-ματα του Σαλήχ ήταν μπροστά στην πόρτα, μόλις 50 μέτρα από το καφε-νείο της επίμαχης φωτογραφίας. Ουδεμία ευαισθησία.

Τι να σημαίνει άραγε αυτή η με-τατροπή των δημοσιογράφων σε φε-ρέφωνα της αστυνομικής εξουσίας

και των παραποιήσεων της; Αν οι υποτιθέμενοι φύλακες του συντάγ-ματος (η αστυνομία) το παραβιάζουν τόσο αναίσχυντα και η 4η εξουσία αντί να τους ελέγχει τους καλύπτει πού θα βρει ο μέσος πολίτης το δι-καίο του;

Ηδη η δικηγόρος του Σαλήχ και της Γιώτας έστειλε επιστολή στον αστυνομικό διευθυντή Λεμεσού, τον Υπουργό Δικαιοσύνης, τον Γενικό Ει-σαγγελέα και τον Επίτροπο Διοική-σεως ζητώντας να διοριστεί ανεξάρ-τητος διοικητικός και ποινικός ανα-κριτής για την υπόθεση. Ελπίζουμε ότι η Κυπριακή Δικαιοσύνη θα αρθεί στο ύψος των περιστάσεων για να μην πάρει και αυτή η υπόθεση τον δρόμο για το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο όπως οι υποθέσεις του Δημοσθέ-νου και της Χλώρακας. Και θα πρέ-πει, επιτέλους, η Κυπριακή Αστυνο-μία να αντιληφθεί ότι το να αυτοδι-καιώνεται και να παρουσιάζεται σαν «κούππα άπαντη» απλά αυξάνει την καχυποψία του κοινού αν όχι τα ει-ρωνικά σχόλια για τις κοινότερες πια δικαιολογίες του «τραυματισμού με πτώση στο έδαφος».

Επιπρόσθετα δε ζούμε μόνοι μας σ' αυτών τον κόσμο. Όταν ένας άνθρωπος σαν το Σαλήχ (ο οποίος φυ-λακίστηκε για 2 χρόνια γιατί αρνήθη-κε να μάθει «να σκοτώνει και να μισά τους Ε/Κ») κακοποιείται με αυτόν τον τρόπο, πως θα αντιμετωπίσουμε και σαν πολίτες και σαν Πολιτεία που ζη-τούμε εφαρμογή των αθροπίνων δι-καιωμάτων στην χώρα μας, τις ήδη υπάρχουσες κριτικές για την στάση της ΚΥΠ απέναντι στους Τ/Κ που ζουν στις ελεύθερες περιοχές; Ηδρ ο Γ.Γ του ΟΗΕ έχει διατυπώσει κα-σε επίσης μια έγγραφα αυτές τις κατη-γορίες.

Η σιωπή και η συγκάλυψη είναι πιστεύουμε ντροπή για την Πολιτεία για τους πολίτες αλλά και για τη ίδια την υπόστασή μας σαν ανθρώ-πων. Πώς είναι δυνατόν να σιωπή-σουμε όταν δίπλα μας ανυπεράστι-στοι άνθρωποι γίνονται αντικείμενα τέτοιου είδους επιθέσεων;

Ομάδα συμπαράστασης στο Σαλήχ
τη Γιώτα και τη Μελίσο

Λεμεσό

Η επίθεση ενάντια στο Πανεπιστήμιο Κύπρου είναι πλέον μια εθνική τελετουργία. Το σωστό βέβαια θα ήταν να ξεκινούσε με άρση της σημαίας και διάγγελμα της υπουργού αλλά τέλος πάντως είναι ίσως και αρμόζον ότι στην εποχή του θεάματος η κατασκευή υπηκόων και δούλων έχει περάσει από τα χέρια των Ελληνοχριστιανών δασκάλων στα χέρια των Ελληνοχριστιανών δημοσιογράφων ή άλλων mediaζοντων. Το σενάριο έχει αλλάξει μόνο στις λεπτομέρειες. Το 1930, η σύσκεψη των προυχόντων στην Αρχιεπισκοπή απαιτούσε να απολυθούν οι κομμουνιστές δάσκαλοι. Σήμερα ζητείται να κλείσουν εκπομπές να απαγορευτούν προγράμματα και φωνές από τα media.... Τέτοια πράγματα δεν επιτρέπεται να λέγονται από τα ΜΜΕ.... ειπε πριν λίγα χρόνια ο πρόεδρος των δημοσιογράφων. Την δεκαετία του '30 εκδιώκονταν μαθητές που αρνούσαν να γράψουν στην καθαρεύουσα. Σήμερα αυτοί που αντιγράφουν τη γλώσσα του Αθηναϊκού κλικ (το οποίο αντιγράφει κλπ) βγάζουν φιλιππικίους για τη γλώσσα. Οποτε η άρση της σημαίας ξεκινά σήμερα με μια γυμνή κυρία στο εξώφυλο (σε μια εποχή που η Ελληνική σημαία χρησιμοποιείται για να πουλιούνται σουβλάκια μια τσόντα είναι ότι πρέπει για τα καταπιεσμένα απωθημενα των νεώτερων παιδιών του μετα-κατηχητικού). Μετά προχωρά σε αναζήτηση εχθρών για να μισήσουν τα παιδιά-ακροατές/αναγνώστες. Σ' αυτό εντασσόταν και η ανακάλυψη του βιβλίου ολική Κύπρος. Η απαίτηση να αποσυρθεί το βιβλίο όπως και το κάψιμο βιβλίων από τους Ναζί δεν έγινε για πρακτικούς λόγους. Από το φόβο δηλαδή ότι μπορεί πραγματικά κάποιος να διαβάσει το βιβλίο. Αντίθετα αυτό που χρειάζονται τα Ελληνοχριστιανικά media, περισσότερο και από την Ελληνοχριστιανική παιδεία, είναι η φωτιά. Το κάψιμο. Το Θέαμα.

Αφιέρωμα

Τό εθνικό μίσος

για τό Πανεπιστήμιο

Αντιπροσωπεία της φοιτητικής παράταξης του Δημοκρατικού Συνοερμού «ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ» συνουλήθηκε στις 30 Αυγούστου 1995 με τον πρόεδρο του διοικητικού συμβουλίου του Πανεπιστημίου Κύπρου κ. Μιχαήλη Τριανταφύλλη, τον αντιπρύτανη κ. Νίκο Παπαϊωάννη, το δευτενταν διόκητη και Οικονομικών κ. Νίκο Βάκη, και τον προσιτάμενο φοιτητικής Μέριμνας κ. Ανδρέα Χριστοφίδη.

Κατά τη συνάντηση συζητήθηκαν:

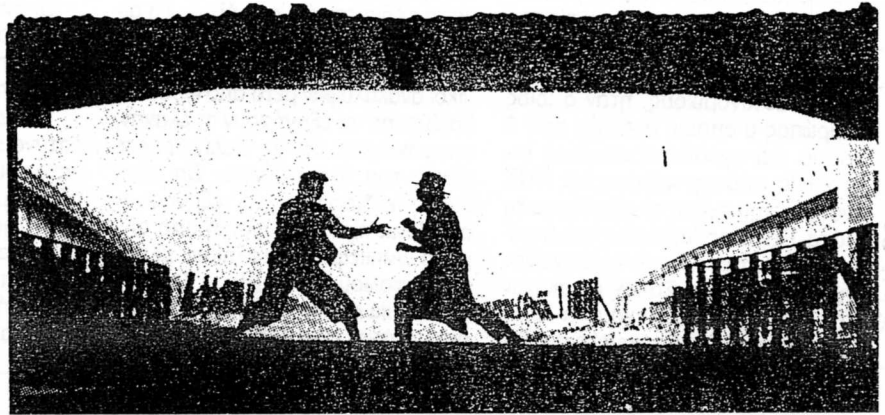
(1) Το πρόβλημα που δημιουργήθηκε από την άρνηση της Συγκλήτου να επιτρέψει την ανάρτηση της ελληνικής σημαίας δίπλα από την κυπριακή, όπως αποφάσισε η φοιτητική Έκωση. Ο πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου υποστήριξε ότι η Συγκλήτος καλώς έπραξε και αποφάσισε την ανάρτηση της ελληνικής σημαίας γιατί το πανεπιστήμιο δεν είναι εκπαιδευτικό ίδρυμα όπως τα Γυμνάσια τα Δάκεια, αλλά ημερατικός οργανισμός και το Σύστημα δεν προνοεί ανάρτηση της ελληνικής σημαίας στα κτίρια των ημερατικών οργανωμάτων. Μόνο κατά τις εορτές επιτρέπεται τούτο.

(2) Η άρνηση της Συγκλήτου να δώσει άδεια σε φοιτητές να τοποθετήσουν στις αίθουσες διδοκαλίας του πειρατιστηρίου εκκλήσεις εικόνες που φέρουν η τερσά Αρχιεπισκοπή. Οι εκπρόσωποι του πανεπιστημίου επικατέθηκαν την κατοχυρωμένη από το Σύστημα αρχή

Διαφωνίες της Πρωτοπορίας με το δ.σ. του Πανεπιστημίου

της ανεξέθροκείας. Επίσης ισχυρίστηκαν ότι θα είναι ασέβεια προς το εικονισμα όταν στο μάθημα π.χ. της ιστορίας των θρησκείων ο καθηγητής διδάσκει στους φοιτητές περί αθεϊσμού ή βουδισμού. Εξέφρασαν επίσης την άποψη ότι στο Πανεπιστήμιο της Βόννης και άλλα πανεπιστήμια του εξωτερικού δεν υπάρχουν εκδόνες στις αίθουσες διδοκαλίας. Σε παρατήρηση των εκπροσώπων της «Πρωτοπορίας» ότι εδώ δεν είναι Βόννη αλλά μια ημεκατεγμένη και απειλούμενη με πείνη κατοχή πατρίδα, η απάντηση ήταν ότι ο αγώνας δεν είναι θρησκευτικός αλλά εθνικός, όπως εθνικός ήταν και ο αγώνας της ΕΟΚΑ και ότι οι Τούρκοι δεν έχουν σκοπό να μας εξισλαμίσουν αλλά απλά να μας καταλάβουν!

Τέλος, οι εκπρόσωποι της Πρωτοπορίας τόνισαν ότι δεν είναι ικανοποιημένοι, ούτε συμφωνούν με όσα λέχθηκαν από τους εκπροσώπους του πανεπιστημίου και ότι η παράτοξη θέλει το πανεπιστήμιο φέρσ ελληνικής παιδείας και θα εργαστεί προς αυτή την κατεύθυνση ανεξάρτητα από διοικητές. Ο πρόεδρος κ. Τριανταφύλλης διαβεβαίωσε ότι τούτο είναι και ο στόχος του διοικητικού συμβουλίου του πανεπιστημίου και όλων όσων εργάζονται σ' αυτό, οι πληροφορίες δε της Πρωτοπορίας ότι υπάρχουν νεοκαπιακές τάσεις μεταξύ του προσωπικού του πανεπιστημίου δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

οι ιστορικές ρίζες της εθνικής τρομοκρατίας καί η αντίταση.

Η καθυστερημένη ίδρυση του Πανεπιστημίου Κύπρου (3 δεκαετίες μετά την Ανεξαρτησία, στο τέλος του 20ου αιώνα) προδιέγραφε έτσι και αλλιώς μια δύσκολη πορεία προσαρμογής και ανέλιξης αυτού του ιδρύματος. Από τη δεκαετία του '50 είτε υιοθετήθηκε είτε επιβλήθηκαν δύο ομοφωνίες στην Κυπριακή Κοινωνία - μία για κάθε κοινότητα. Οι διανοούμενοι ή οι πολίτες που αρνούσαν να προσαρμοστούν είχαν να αντιμετωπίσουν την πνευματική τρομοκρατία της κυριαρχής ελίτ, και τη γυμνή βία των κρατικών μηχανισμών ή των ακροδεξιών οργανώσεων που φιγουράρουν μέχρι το '74 σαν θεματοφύλακες της κυριαρχής ομοφωνίας του εθνικισμού. Αυτές οι διαδικασίες βίαιας ομοιογενοποίησης που μπορούν να ανιχνευτούν από τις αρχές της δεκαετίας του 50 με το σύνθημα "Ένωση και μόνο Ένωση" για τους Ε/Κ και "Διχοτόμηση ή θάνατος" για τους Τ/Κ, αναβαθμίστηκαν την περίοδο 55-59 με τις δολοφονίες των μασκοφόρων της ΕΟΚΑ και της ΤΜΤ. Αυτό το κλίμα της πνευματικής και πρακτικής τρομοκρατίας που κληροδότησαν οι ένοπλοι εθνικιστές της δεκαετίας του '50 μπορεί να ξεκίνησε με επιθέσεις ενάντια στους υποστηρικτές της Αυτοκυβέρνησης-Συντάγματος και μετά ενάντια στην αριστερά, αλλά δεν άργησε να στραφεί και ενάντια σε διαφωνούντες στη Δεξιά. Η δολοφονία του αριστερού συνδικαλιστή Μιχάλη Πέτρου από τη λύση του Γενάρη του '58 με την κατηγορία ότι ήταν ανταποκριτής του ΤαςΣ συμπληρώθηκε 2 χρόνια αργότερα με την απαγωγή και την κακοποίηση του δημοσιογράφου της Δεξιάς κ. Φαρμακίδη γιατί ήταν κριτικός προς τον Μακάριο. Ταυτόχρονα η ΤΜΤ είχε εξαπολύσει τη δίκαια της εκστρατεία τρομοκρατίας που κορυφώθηκε με τη δολοφονία των Τ/Κ δημοσιογράφων Χικμετ και Γκιουρκαν. Η τρομοκρατία δεν περιορίστηκε βέβαια στις λειτουργούς του Τύπου. Από τις δολοφονίες του

Το ιστορικό μιας απαγόρευσης

Η απόφαση για ίδρυση Πανεπιστημίου πάρθηκε τη δεκαετία του '70. Καθυστέρησε μέχρι τη δεκαετία του '90 γιατί όλες οι Ελληνικές κυβερνήσεις ήταν ενάντια στην ίδρυση του Πανεπιστημίου Κύπρου !!!
(βλ. άρθρο Α. Χριστοφίδη τῆς Υπουργοῦ Παιδείας στο βιβλίο "Ελλάδα φθόγγον χέουσα")
Αν το βρείτε γιατί

Σάββα Μένοικου και του Σακκα μέχρι τη δολοφονία των Νούρου και Παντελίδη η διαφορά ήταν απλά τυπική - οι δύο πρώτοι ήταν αριστεροί συνδικαλιστές οι άλλοι 2 ήταν αγωνιστές της ΕΟΚΑ που διαφωνούσαν με την πολιτική των παλιών συναγωνιστών τους που επάνδρωσαν το Ανεξάρτητο κράτος.

Το κράτος του χαφιεδισμού που ίδρυσε ο Π. Γιωρκάτζης και η δουλοπρέπεια της πλειοψηφίας των εκπροσώπων του κυριαρχού λόγου απέναντι στη Χούντα ήταν απλά το πλαίσιο που έθρεψε την ΕΟΚΑ Β - μια νεοφασιστική οργάνωση που διεκδικούσε μια ακόμα πιο εθνικά ορθή μονολιθικότητα. Ηδη 2 από τους πιο γενναίους διανοούμενους της δεκαετίας του 60 είχαν "σιωπήσει". Ο κ. Λανίτης είχε αυτοεξοριστεί ενώ ο Καβάζογλου είχε δολοφονηθεί.

Η πνευματική άνοιξη και η εκδημοκρατικοποίηση που ακολούθησαν σαν συνεχιστεί την Αντίσταση του Ιούλη του 74 είχαν ήδη πληρώσει το τμήμα τους με ένα νεκρό ποιητή - το Δώρο Λοΐζου. Όμως και εκείνη η άνοιξη καλουπώθηκε γρήγορα με την επικράτηση και πάλιν της εθνικής ομοφωνίας λόγω της κατοχής. Το σχεδόν ταυτόχρονο Τ/Κ κίνημα νεολαίας την ίδια περίοδο αντιμετώπισε ανάλογα διλήματα μπροστά στην διαχωριστική γραμμή. Με αυτά τα δεδομένα οι επιθέσεις ενάντια στο Πανεπιστήμιο έχουν καταβολές. Όπως και οι αντιστάσεις.

Αν χρειαζόμαστε κάτι σαν κοινωνία σήμερα είναι η μαζική αμφισβήτηση του συστήματος λογοκρισίας και τρομοκρατίας που κυβερνά το δημόσιο (και όχι μόνο) λόγο. Είτε το θέλουμε είτε όχι διεξάγεται ένας "πόλεμος" στην Κυπριακή κοινωνία (στο εσωτερικό και των 2 κοινοτήτων). Οι στόχοι της κάθε πλευράς είναι διαφορετικοί. Από τη μια υπάρχει η δίψα για εξουσία και επιβολή - αυτό πυροδοτεί τις εθνικές υστερίες. Οι αστειότητες για τον Ελληνοκεντρισμό και τον Τουρκοκεντρισμό είναι απλά στάχτη στα μάτια για την επιβολή μιας ομοιογένειας, της οποίας οι εθνικιστές θέλουν να είναι οι αρχιερείς. Η κ. Αγγελίδου θέλει να "έχει λόγο" το ΔΗΚΟ θέλει να αποφασίζει για τους καθηγητές και τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου. Η πνευματική τρομοκρατία είχε πάντα το δομικό της συνακόλουθο - το ρουσφέτι.

Η άλλη πλευρά η οποία δειλά ακόμη έχει αρχίσει να διεκδικεί την αυτονομία της κοινωνίας των πολιτών, του πολίτη σαν ατόμου αλλά και θεσμών όπως το Πανεπιστήμιο άνκαι εκφράζεται από την αντιπολίτευση δεν περιορίζεται μόνο σ' αυτό το χώρο. Είναι η εν δυνάμει πλειοψηφία των Κυπρίων πολιτών. Οφείλουμε να μιλήσουμε για να

ανοίξουμε διάδρομους έκφρασης για τις φωνές αντίστασης και διαμαρτυρίας. Όταν η υπουργός Παιδείας ζητά να αποσυρθεί βιβλίο από τη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου δεν υπάρχει χώρος για επιστροφή..... Αν αυτός ο φασιστικός λόγος (τι άλλο είναι η απαγόρευση βιβλίων;) γίνει ανεκτός απλά ανεχόμαστε άλλο ένα χαστούκι της εξουσίας σαν πολίτες. Οφείλουμε να αντεπιτεθούμε. Διακυβεύονται πλέον η αξιοπρέπεια μας σαν ανθρώπων. Δεν έχουμε απλά τη συμπαιγνία Ελληνικού και Τουρκικού Εθνικισμού (η κ. Αγγελίδου μοίρασε κιόλας αναγνώριση στα Πανεπιστήμια των κατεχομένων) αλλά μια φαρσοκωμωδία που παρελαύνει μπροστά μας χωρίς καν επίγνωση της γελοιότητας της.

Η νέα αντίσταση απέναντι στην νεοφασιστική δικτατορία του Εθνικού λόγου πρέπει να ξεκινήσει με ένα ειρωνικό χαμόγελο. Διότι η απαίτηση για απόλυση καθηγητών γίνεται στο όνομα της Χριστιανικής αγάπης και τα ουρλιχτά για απαγόρευση βιβλίων στο όνομα της αρχαίας Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Στα πλαίσια της εναρμόνισης της κυπριακής εκπαίδευσης με την Ευρωπαϊκή. Κάποτε κάποιοι χειροκροτούσαν και έγγραφαν το όνομα του Πατακού στους τοίχους. Υστερα ανακάλυψαν ότι ήταν για γέλια οι ομιλίες του. Κάποιοι όμως ήξεραν πιο γελοίες ήταν οι ομιλίες του Πατακού από τον καιρό που ήταν στην εξουσία

Η Κύπρος ΔΕΝ είναι ελληνική

Η ιστορία είναι πάντα καλός οδηγός και πολύ χρήσιμη πηγή διδαγμάτων, όταν αυτά που διδάσκει γίνονται κτήμα πραγματικό των διδασκομένων. Έτσι το πάθημα γίνεται μάθημα και το καλό γίνεται παράδειγμα προς μίμηση. Όταν όμως αρνούμαστε να διδαχθούμε από αυτήν, τότε αυτή σταδιακά επαναλαμβάνεται και σε τελική ανάλυση τιμωρεί.

Σε υπανάπτυκτες πολιτικά και πολιτιστικά χώρες, όπως η Ελλάδα, η Τουρκία και η Κύπρος (που μας αφορούν άμεσα), η ιστορία ταλαιπωρείται, παραχαράσσεται και πλαστογραφείται συνεχώς, κατά το δοκούν. Έτσι, οι κυβερνήσεις τέτοιων κρατών αδυνατώντας να λύσουν τα πραγματικά προβλήματα των κρατών τους (κοινωνικά, οικονομικά κ.ά.), «ταϊζουν» τους λαούς τους με ένα «ένδοξο παρελθόν», με «ηρωικούς προγόνους», με «εθνικά ιδανικά» και «υπερηφάνεια για την καταγωγή». Αποτέλεσμα αυτών είναι η καλλιέργεια και η ανάπτυξη ενός άκρατου εθνικισμού, ο οποίος είναι πάντα άγονος και στείρος. Και αυτό, λόγω του ότι βασικός άξονας του εθνικισμού, ο οποίος είναι το έθνος - κράτος, και που δεν υπήρξε ποτέ διότι οι διαφοροί πληθυσμοί ήταν σχεδόν πάντα ανάμικτοι και τα διαφόρα κράτη πολυεθνικά (π.χ. Αυστροουγγαρία, Οθωμανική Αυτοκρατορία, κλπ.). Για να επιτευχθεί ο εθνικιστικός στόχος του έθνους - κράτους, θα πρέπει να σφαγιαστούν ή να μετακινηθούν δια της βίας οι διάφορες μειονότητες, θα πρέπει να γίνουν δηλαδή εθνικές εκκαθαρίσεις, όπως έκανε η Τουρκία στη Μ. Ασία και στην Κύπρο εις βάρος των χριστιανικών πληθυσμών (1915 γενεκίονια Αρμενίων, 1908-1922 διώξεις Ελλήνων, 1923 συμφωνία ανταλλαγής πληθυσμών με την Ελλάδα, 1974 Κύπρος) και όπως έκανε η Ελλάδα στις περιοχές που απέσπασε από την Οθωμανική Αυτοκρατορία εις βάρος των μουσουλμανικών και Σλαβικών πληθυσμών (συμφωνίες ανταλλαγής πληθυσμών 1923 με την Τουρκία, 1932 με τη Βουλγαρία). Θύμα τόσο του ελληνικού όσο και του τουρκικού εθνικισμού επεσε και η χώρα μας.

Η Κύπρος λόγω γεωγραφίας, από ανέκαθεν αποτελούσε ένα χώρο με πολυεθνική φυλετική δομή. Διαμέσου την αιώνων επεκράτησε στο νησί η ελληνική γλώσσα και η Ορθόδοξη Χριστιανική θρησκεία στα λαϊκά στρώματα. Μετά το 1571 και με την κατάκτηση του νησιού από τους Οθωμανούς εμφανίζεται και η οθωμανική κουλτούρα στο νησί. Λόγω της εξοθλίωσης των λαϊκών μαζών από την κακή διακυβέρνηση (π.χ. ψηλές φορολογίες), πολλοί κάτοικοι εξολασιούνται συνεχώς (οι

μουσουλμάνοι απαλλάσσονταν από τις φορολογίες) και χρησιμοποιούν την οθωμανική γλώσσα, πρόγονο της σύγχρονης τουρκικής. Σύμφωνα με τη «Χρονολογική Ιστορία» του Αρχιεπισκόπου Κυπριανού, το 1780, οι μουσουλμάνοι έφθαναν τις 47.000 και οι χριστιανοί τις 37.000. Λίγο πριν την ανάληψη της διακυβέρνησης του νησιού από τη Βρετανία, κυριαρχούν στο νησί η χριστιανική και η μουσουλμανική θρησκεία και κουλτούρα και η ελληνική και η τουρκική γλώσσα.

Αναλαμβάνοντας τη διακυβέρνηση του νησιού η Βρετανία, βρέθηκε αντιμέτωπη με τον ολοένα αυξανόμενο εθνικισμό των χριστιανών που αρχίζουν δυναμικά να προσανατολίζονται προς την Ελλάδα με την πανίσχυρη επίδραση των εκκλησιαστικών κύκλων και με τον εθνικισμό των μουσουλμάνων να αρχίζει οργικά και σταθερά να ισχυροποιείται και να προσανατολίζεται προς την Τουρκία. Έτσι η Βρετανία, χρησιμοποιώντας αυτές τις καταστάσεις, κατόρθωσε να υπερασπίσει τα δικά της συμφέροντα στο νησί (οικονομικά, στρατιωτικά), αρχικά υποκινώντας επεισόδια μεταξύ των κατοίκων, αργότερα δίνοντας τους ένα σύνταγμα για την εφαρμογή του οποίου δεν υπήρχε καμιά προετοιμασία και τελικά οδηγώντας τα πράγματα στα γεγονότα του 1974.

Το Κυπριακό Σύνταγμα ήταν τέτοιο που για να εφαρμοστεί, έπρεπε και οι δυο κοινότητες να σεβόνται η μια την άλλη, έπρεπε, δηλαδή να υπάρχει κλίμα ειρήνης, αγάπης, και συνεργασίας. Έπρεπε ακόμα, να ΘΕΛΟΥΝ οι δυο κοινότητες να συνυπάρξουν. Αυτές οι προϋποθέσεις δεν υπήρχαν το 1960, όπως δυστυχώς δεν υπάρχουν και σήμερα. Οι συμφωνίες Ζυρίχης - Λονδίνου και η εγκαθίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας ήταν μια χρυσή ευκαιρία να αποκατασταθεί η ειρήνη και η αλληλεκατονόηση στο νησί και να ζοικοδομηθεί ένα κράτος πραγματικά ελεύθερων ανθρώπων. Ανθρώπων που δεν θα περιφρονούσαν τον συνάνθρωπο τους, επειδή μιλά άλλη γλώσσα ή ανήκει σε άλλη θρησκεία και που δεν θα κρατούσαν τις μπλε και κόκκινες σημαίες άλλων κρατών σε διαδηλώσεις μίσους.

Η ευκαιρία αυτή δείχνει να έχει χαθεί. Εδώ θα πρέπει να αναζητηθούν και οι δικές μας ευθύνες. Ενώ στο κράτος μας καταπατούνται τα ανθρώπινα δικαιώματα και το διεθνές δίκαιο από ένα ξένο κράτος (την Τουρκία), βλέπουμε συνεχώς να αναρτάται στις ελεύθερες περιοχές της χώρας μας η σημαία ενός άλλου ξένου κράτους (της Ελλάδας), έχουμε ως εθνικό ύμνο του

ύμνο του ίδιου κράτους και στις διάφορες αντικατοχικές εκδηλώσεις βλέπουμε να ανεμίζουν οι γαλανόλευκες και να κυριαρχούν συνθήματα όπως «η Κύπρος είναι Ελληνική». Και εδώ είναι το οξύμωρο σχήμα. Η Κύπρος ΔΕΝ είναι ελληνική. Ιστορικά, η Κύπρος ουδέποτε υπήρξε τμήμα του Ελληνικού κράτους, εξάλλου το ελληνικό κράτος ιδρύθηκε το 1830 και ως εκ τούτου ουδέποτε είχε οποιοδήποτε δικαίωμα πάνω στο νησί. Το κράτος αυτό ιδιοποιούμενο το όνομα «Ελλάδας» οχημάτισε τη δική του εθνική ταυτότητα και διεκδίκησε έτσι πληθυσμούς που είχαν σχέση με την Αρχαία Ελλάδα. (Μακεδονία, Μ. Ασία, Κύπρος). Ο Ελληνικός Ιμπεριαλισμός εκμεταλλευόμενος την πολιτική αφέλεια και απειρία των Κυπρίων, πέτυχε να αναμειχθεί στα πολιτικά πράγματα της Κύπρου και να θέσει το νησί υπό στρατιωτική κατοχή, με τη συγκρότηση της «Εθνικής Φρουράς» το 1964 που ελεγχόταν εξ ολοκλήρου από την Αθήνα (αντιυπουργική ενέργεια) και με την παράνομη αποστολή ελληνικού στρατού στην Κύπρο. Όταν άρχισε η κυπριακή ηγεσία να ξυπνά (έμμεση αποκήρυξη της Ένωσης το 1969, ίδρυση Εφεδρικού και σταδιακή διάλυση των ενωτικών τρομοκρατικών οργανώσεων «Εθνικό Μέτωπο» και «ΕΟΚΑ Β'» και προσπάθεια απομόκρυνσης των Ελλήνων αξιωματικών από την Κύπρο Ιουλίου '74), ο ελληνικός στρατός κατοχής κατέλυσε την ήδη κατελυμένη νομιμότητα. Όταν όμως ήρθε αντιμέτωπος με τον τουρκικό ιμπεριαλισμό λύγισε και εξανεμίστηκε. Η απόφαση της τότε κυβέρνησης Καραμανλή να μην αποσταλεί στρατό στην Κύπρο και να μην εμπλακεί η Ελλάδα σε πόλεμο με την Τουρκία σηματοδότησε μία νέα εποχή. Η Ελλάδα έπαυσε πλέον να θεωρεί την Κύπρο ελληνικό έδαφος. Έτσι έβλεπε και μισό, το Κυπριακό Κράτος άρχισε να βαδίζει το δρόμο της Ανεξαρτησίας.

Σήμερα, όμως, που έχουμε ανάγκη όσο ποτέ άλλοτε την Ανεξαρτησία μας, βρυκολακιάζουν πάλι τα φαντάσματα που παρελθόντος. Γίνονται συνεχώς προσπάθειες μεγαλύτερης προσέγγισης με το ελληνικό κράτος με τεράστια πλήγματα κατά της Ανεξαρτησίας μας και δεν υπάρχουν σοβαρές διαπραγματεύσεις. Και το πιο λυπηρό, οι φοιτητές, η καρδιά της Κύπρου, αναδεικνύονται σε υπέρμαχους της «Ελληνικότητας» της Κύπρου και δείχνουν σεβασμό στα ελληνικά σύμβολα και όχι στα κυπριακά. Το σίγουρο πάντως είναι αυτό: ή θα ανανήψουμε και θα καταλάβουμε ότι η Κύπρος είναι κυπριακή ή θα πρέπει να στοιμωστούμε για νέες περιπέτειες.

X"Κύρου Μιχάλης

ΜΕΤΑΦΡΑΖΩΝΤΑΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΜΑ ΣΤΗΝ ΝΑΤΟ'ΙΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ

Όπως επισημάναμε και στο 20 ο τεύχος το ένιαίο Αμυντικό δόγμα/χώρος/σχεδιασμός συνοδεύεται από μία εξώφθαλμη προσπάθεια εξαγνισμού του ΝΑΤΟ από την κυπριακή Δεξιά (τους θεματοφύλακες του δόγματος), φυσικά οι εθνικόφρονες πρόσκοποι νομίζουν (ή παίζουν το ότι νομίζουν) ότι θα άπελευθερώσουν.....την Μικρά Ασία. Ακόμα δέν κατάλαβαν ότι η Μητέρα Πατρίδα τους έχασε το στοίχημα της Αυτοκρατορίας το 1922 και από το 1949 (όταν έπεσε και ο Γράμμος) η Ελλάδα είναι έπαρχία του ΝΑΤΟ και της ΕΟΚ. Παρακολουθώντας λοιπόν τὰ αγωνιστικά τερτίπια του θεάματος πριν την αλλαγή του σκηνικού δημοσιεύουμε ένα απόσπασμα από το άναρχικό έντυπο της Θεσσαλίας "Δελτίο για την επαναστατική προλεταριακή δράση" για τὰ σχέδια του ΝΑΤΟ στην Βαλκανική αυτή είναι ή δυτική πλευρά του δόγματος. Και τι σύμπτωση! Η Ελλάδα και ή Τουρκία συμμετέχουν σαν παλιοί καλοί φίλοι. Αφήνουμε το κείμενο ήμιτελές για νά τó συμπληρώσετε μεταφράζοντας τó στα Κυπριακά. Δημοσιεύουμε επίσης και την άρχή της δημόσιας παραδοχής του ΝΑΤΟοικου σχεδιασμού από τόν κυρίαρχο λόγο.

ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΕΙΩΝ ΤΟΥ ΝΑΤΟ

να κερδίσει χρόνο και πλεονεκτήματα έναντι των γειτόνων. Ωστόσο, τα ίδια γεγονότα δείχνουν να δρομολογούνται καταστάσεις που όπως κι αν υλοποιηθούν σε επίπεδο εγκατάστασης, θα υπάρξουν τα ίδια αποτελέσματα. Η Νότια Πτέρυγα του ΝΑΤΟ, αποκτά ούτως ή άλλως ιδιαίτερη σημασία κι αυτό δε θ' αφήσει ανεπηρέαστη την Ελλάδα, τη στιγμή μάλιστα που τα σχέδια των ΝΑΤΟικών στρατοκρατών, τη θέλουν ως πιθανό ορμητήριό τους στα Βαλκάνια.

Το χερσαίο στρατηγείο θα εγκατασταθεί στη Λάρισα και συγκεκριμένα στον Τύρναβο. Η περιοχή αυτή επιλέχθηκε ώστε να είναι κοντά στην 1η Στρατιά. Οι πρώτες εγκαταστάσεις κατασκευάζονται και αναμένεται να εγκατασταθούν και τα τεχνικά μέσα σε μερικούς μήνες. Περιοχή ευθύνης του Στρατηγείου, θα είναι ολόκληρη η Ελληνική επικράτεια, αλλά κύρια αποστολή του θα είναι να παρατηρεί τις εξελίξεις και να ελέγχει την κατάσταση σε Αλβανία, Γιουγκοσλαβική Μακεδονία, Βουλγαρία και Ρουμανία. Ο έλεγχος αυτός στο Βαλκανικό χώρο, θα συνδυαστεί με τα Στρατηγεία των υπολοίπων δύο κρατών - μελών της Νότιας Πτέρυγας του ΝΑΤΟ: Το Στρατη-

γείο της Βερόνα στην Ιταλία και το Στρατηγείο της Σμύρνης στην Τουρκία. Το Γενικό Στρατηγείο της Νότιας Πτέρυγας του ΝΑΤΟ, βρίσκεται στη Νάπολη. Είναι σαφέστατο, ότι με την διχτύωση των τριών Στρατηγείων και τον άξονα Βερόνα - Λάρισα - Σμύρνης το ΝΑΤΟ αποκτά τον έλεγχο που χρειάζεται στις παρούσες συνθήκες και ταυτόχρονα, η Λάρισα γίνεται το σημαντικότερο κέντρο όσον αφορά τις εξελίξεις στα Βαλκάνια και θα δραματίσει σπουδαίο ρόλο σε συντονιστικό σημείο σε μελλοντικές εξελίξεις και δράσης από πλευράς του ΝΑΤΟ.

Το δεύτερο στρατηγείο που θα εγκατασταθεί στη Λάρισα, είναι το αεροπορικό. Για την ακρίβεια πρόκειται για υποστρατηγείο που θα συμπληρώνει τον άξονα των δύο άλλων υποστρατηγείων, της Βερόνα και Σμύρνης. Το Στρατηγείο αεροπορικών δυνάμεων Νότιας Ευρώπης βρίσκεται στο Αβιάνο της Ιταλίας. Το υποστρατηγείο, θα εγκατασταθεί στο Αρχηγείο Τακτικής Αεροπορίας (ΑΤΑ). Περιοχή ευθύνης του θεωρείται το FIR Αθηνών. Για την εγκατάστασή του, υπάρχουν διαπραγματευτικά προβλήματα σε σχέση με το σχεδιασμό για την κάλυψη του εθνικού εναέριου χώρου. Η ελληνική πλευρά ζητά περισσότερα πλεονεκτήματα από το ΝΑΤΟ. Ο ρόλος του σε σχέση μ' αυτό του χερσαίου στρατηγείου σε περίπτωση πολεμικής εμπλοκής στα Βόρεια σύνορα της Ελλάδας αλλά και επιτήρησης του Βαλκανικού χώρου, είναι μάλλον μικρότερης σημασίας.

Το ΝΑΤΟ επίσης, προσανατολίζεται στη δημιουργία τεσσάρων πολυεθνικών Δυνάμεων Ταχείας Επεμβάσεως. Αυτήπου θα έχει τη μεγαλύτερη

Όσον αφορά την εγκατάσταση των δύο Στρατηγείων όπως και της ΔΤΑ (Δύναμη Ταχείας Ανάπτυξης) στην Ελλάδα, μπορούμε να πούμε ότι αυτό ακριβώς έχει άμεση σχέση με τις μεταβολές για τις οποίες μιλήσαμε παραπάνω, συγκεκριμένα, είναι έντονη η ανάγκη για την ύπαρξη ενός κέντρου συλλογής και επεξεργασίας πληροφοριών, καθώς και συντονισμού δράσης, όπως επίσης και η εκτέλεσή της κοντά στις "εύφλεκτες" περιοχές. Με βάση αυτά τα κριτήρια, ο Σχεδιασμός του ΝΑΤΟ έκρινε κατάλληλη την Ελλάδα να υποδεχθεί τα Στρατηγεία. Εδώ θα πρέπει να σημειώσουμε πως έχει δημιουργηθεί θέμα διαπραγματεύσεων ανάμεσα στην ελληνική κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και τη Συμμαχία. Δεν έχει ξεκαθαριστεί τελικά επίσημα, τί είδους ΝΑΤΟικών εγκαταστάσεων θα έρθουν στη χώρα μας καθώς η Κυβέρνηση προσπαθεί

ΚΛΗΡΙΔΗΣ: ΚΑΙ ΚΑΘΟΔΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΞΗΡΑΣ ΠΡΟΝΟΕΙ ΤΟ ΔΟΓΜΑ

ΝΑΤΟ·Ι·ΚΟ·ΡΟΛΟ·ΕΛΩ ΜΕΛΕΤΑ ΚΑΙ Η ΑΣΧΗΝΑ

ΑΡΧΕΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΤΗΝ ΔΣΚΗΝΗ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

Η ΗΦΕΣΙΑ των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων εισηγήθηκε χτες στη Σχολή Εθνικής Αμύνης της Χώρας να εξετασεί το ενδεχόμενο ανάμιξης του ΝΑΤΟ -υπό το νέο του ρόλο, αυτό της επιβολής και διατήρησης της ειρήνης- στο Αιγαίο, αλλά και στην Κύπρο. Η εξέλιξη αυτή σημειώνεται δύο βδομάδες μετά που έγινε γνωστό ότι σε στρατιωτική άσκηση στα πλαίσια του προγράμματος του ΝΑΤΟ «Συνεταιρισμός για την Ειρήνη» υπήρξε εξοικείωση των στρατευμάτων με τις συνθήκες που επικρατούν σήμερα στην Κύπρο.

Ο υφυπουργός Εθνικής Αμύνης Νίκος Κουρής μιλώντας χτες στη διάρκεια της τελευταίας έναρξης των μαθημάτων της 48ης σειράς της Σχολής Εθνικής Αμύνης (ΣΕΘΑ) «πρότεινε προς το Επιτελείο της ΣΕΘΑ, όπως, μέσα στα πλαίσια του προγράμματος εξετασθεί, μεταξύ άλλων και ο νέος ρόλος του ΝΑΤΟ σε επιχειρήσεις επιβολής ή διατήρησης της ειρήνης και τυχόν συνέπειες που θα έχει αυτή η μετεξέλιξη σε ενδεχόμενη κρίση στο Αιγαίο ή άλλες περιοχές του εθνικού μας χώρου», σύμφωνα με ανακοίνωση του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης.

Στις 31 Αυγούστου ο «Φ» είχε δημοσιεύσει πληροφορίες, σύμφωνα με τις οποίες οι 4000 στρατιώτες από 14 χώρες που

- Πρόταση Κουρή χτες στη Σχολή Εθνικής Αμύνης
- Προνήθηκε άσκηση της συμμαχίας για Κύπρο

συμμετέχουν στο θεσμό της βορειοατλαντικής συμμαχίας «Συνεταιρισμός για την Ειρήνη» και έλαβαν μέρος στην άσκηση, που έγινε στη Λουζιάνα των ΗΠΑ, έτους εκπαιδευσης για προσφορά ειρηνευτικών και ανθρωπιστικών υπηρεσιών στην Κύπρο και άλλες χώρες όπου επικρατεί αστάθεια. Σε δηλώσεις του κατά την τελετή λήξης εκείνης της άσκησης -στην οποία έλαβαν μέρος και τρεις χώρες μέλη του ΝΑΤΟ (οι ΗΠΑ, ο Καναδάς και η Βρετανία)- ο Βρετανός Στρατάρχης και επικεφαλής της στρατιωτικής επιτροπής του ΝΑΤΟ

Σερ Ρίτσαρντ Βίνσεντ είπε, ότι οι ειρηνευτικές και ανθρωπιστικές ιδιότητες που ανέπτυξαν τα στρατεύματα ήταν «και πρακτικά και σχετικά» για να χρησιμοποιηθούν σε συνθήκες που επικρατούν από την Κύπρο μέχρι την Αιτή, τη Ρουάντα, την πρώην Γιουγκοσλαβία και άλλες χώρες.

Στο κυπριακό Υπουργείο Εξωτερικών υπάρχει μελέτη για θέματα που αφορούν

την Κύπρο και το «Συνεταιρισμό για την Ειρήνη», αλλά η επίσημη θέση της Κυβέρνησης είναι ότι στο παρόν στάδιο δεν θα εκδηλωθεί επίσημο ενδιαφέρον για συμμετοχή στο θεσμό αυτό του ΝΑΤΟ.

Στο μεταξύ, ο Πρόεδρος Κληρίδης μίλησε χτες, για πρώτη φορά από την εξαγγελία του δόγματος του Ενιαίου Αμυντικού Χώρου, για το ενδεχόμενο καθόδου ελληνικού στρατού ξηράς στην Κύπρο. Σε συνέντευξη του στην αθηναϊκή «Απογευματινή» ο Πρόεδρος Κληρίδης δήλωσε ότι «στο παρόν στάδιο, κινούμεθα στα χρονικά περιθώρια που έχουν συμφωνηθεί. Αυτό αφορά τη συνεργασία και ενίσχυση από Ελλάδα (αεροναυτική), ενώ υπάρχουν προβλήματα για ενίσχυση και με δυνάμεις ξηράς».

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας πρόσθεσε ότι επιταχύνεται η υλοποίηση του δόγματος και σημείωσε ότι «προχωράει η κατασκευή ναυστάθμου, ενώ ελληνικές φρεγάτες, αντιτορπιλικά και υποβρύχια κάνουν ασκήσεις με τις κυπριακές δυνάμεις. Στο μέλλον -συνέχισε- θα σταθμεύουν στην Κύπρο ελλαδικές δυνάμεις». Αναφερόμενος στις θέσεις της κυπριακής πολιτικής ηγεσίας έναντι του δόγματος, ο Πρόεδρος Κληρίδης είπε ότι «με εξαίρεση το ΑΚΕΛ (που όμως δεν αντιδρά) τα κόμματα συμφωνούν».

ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ

Στις αρχές του Οκτώβρη 'ο κ. Κληρίδης έριξε την "βόμβα" για άνταξη στο ΝΑΤΟ..... Μετά τις αντιδράσεις είτε ότι είναι είσγγηση Του ΔΗΣΥ... Των εθνικοφρόνων... Του κόμματος Της ΕΟΚα.....

Ο κ. Λυκαύγης δεν είναι έλλησιμα
δηλώμενος υποστηρικτής της
Διχότομησης η άλλα μου δεν τα
μάτια σου και άλλα η καρδιά σου.

α τον ΝΙΚΗΦΟΡΟ

την γεωγραφία

Η ΧΘΕΣΙΝΗ αποστολή και προπλήντος η επιχειρησιακή εμπλοκή ελληνικών πολεμικών αεροσκαφών στην άσκηση «Νικήφορος», συνιστά οπωσδήποτε κι εν τη πράξει επίκριση και δυνάμει αναβάθμιση του δόγματος του ενιαίου αμυντικού χώρου Ελλάδος - Κύπρου. Χωρίς νεφελόδρομους ρητορισμούς και χωρίς να παρορούμε τις αδυσώπητες πραγματικότητες και των μεγεθών και των απαιτήσεων, εντούτοις: Η παρουσία της ελληνικής αεροπορίας, διασθιάζει σαφή και προπαντός περιεκτικά μηνύματα, προς τις κατεύθυνσεις που επιβάλλεται.

ΠΡΟΣ εμάς, αναπτερώνοντας το αγωνιστικό φρόνημα, υποθεμελιώνοντας ευρύτερα ερείσματα εθνικής και φυσικής επιθώσεως και αναίρωντας σε μεγαλύτερο βαθμό την ομρηρεία που η τουρκική κατοχή επιβάλλει. Και προς τους άλλους, επικυρώνοντας εμπράκτως την συμπαράταξη της Ελλάδος από τη μια και την απορροστικότητα του έθνους από την άλλη να προασπίσει κι ενόπλιως εάν οι συνθήκες το επιβάλουν, τα δίκαια του Κυπριακού Ελληνισμού.

ΣΤΗΝ ουσία, η Ελλάς εκπληρώνει μ' αυτό τον τρόπο και σαφείς εθνικές υποχρεώσεις έναντι εθνικού της πηματος και συναφείς συμβατικές υποχρεώσεις έναντι της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αλλά για μας ειδικότερα, το γεγονός ενέχει και κάποιες θύτερες ιστορικές προεκτάσεις. Κς θώς η εμπλοκή των ελληνοκίων πτερών στην άσκηση της Εθνικής Φρορίνης τραυματικές μας περιστάσεις προς διαχρονικότερες εθνικές διαστάσεις και προοπτικές. Βελτιώνοντας την αρνητική γεωγραφία, προς όφελος της Ιστορίας. Και σμικρύνοντας τις αδυσώπητες αποστάσεις προς όφελος της εθνικής επιθώσεως τους Κυπριακού Ελληνισμού.

Σαββατοκυριακά σε Χρυσ αφένιες Παραλίες

Τώρα, το έτος 2001, οι διακοινοτικέσ συγκρούσεισ στην Κύπρο έχουν περίπου λήξει, μετά πού οι ιθαγενείσ κάτοικοι της Ομοσπονδιακήσ Δημοκρατίασ της Κύπρου έδιωξαν τα Νατοικά στρατεύματα της Τουρκίας και Ελλάδασ. Ο τελευταίος Νατοικός στρατιώτης έκλεισε την πόρτα πίσω του, αδιαφορώντασ για τον πρόεδρο του Δημοκρατικού Συναγερμού πού του φώναζε να μείνει.

Πού και πού ακούεται και κανένας πυροβολισμός από ιθαγενείσ οι οποίοι παλιά ήσαν ειδικευμένοι στην εξουδετέρωση ανθρώπων πού ανήκαν σε αντίπαλεσ θρησκειέσ και εθνότητεσ. Η νέα κυβέρνηση όμως τουσ παρέδωσε απέραντεσ εκτάσεισ με τζιήκλεσ, περτίτζια τζιαί λαούσ, μεγαλωμένα σε φάρμεσ της Τουρκίας, διοχετεύοντασ σ' αυτά τα είδη την διάθεσή τουσ εναντίον ζωντανών κινούμενων στόχων.

Έτσι χιλιάδεσ κυνηγοί αντιπάλων, τόριξαν κι' αυτοί στο εθνικό σπόρ, πηγαίνοντασ τουλάχιστον δυό φορέσ την βδομάδα στισ ούτω καλούμενεσ Περιοχέσ Κυνηγιού ή αλλιώς Γαλάζιεσ Περιοχέσ. Τισ Κυριακέσ, ολόκληρεσ φάλαγγεσ Μερσεντέσ με κίνηση τουσ τέσσερεσ τροχούσ, φορτωμένα με πυρομαχικά και αυτόματα κυνηγετικά όπλα αφήνουν την πρωτεύουσα και κατευθύνονται προς τισ Γαλάζιεσ Περιοχέσ. Εκεί τουσ περιμένει το θήραμα, για να το σκοτώσου. Οι φάλαγγεσ έχουν μπροστά την Ελληνική σημαία και αναβιώνουν στιγμέσ εθνικήσ έξαρσησ, όπου οι μεγάλοι πατριώτεσ αναχωρούν για την μάχη. Αρκετέσ Harley Davidson ακολουθούν τισ φάλαγγεσ από δίπλα, παίζοντασ τον ρόλο του τροχονόμου, βοηθώντασ το τράφικ να κρατά μιά σταθερή πορεία.

Φτάνουν στισ Γαλάζιεσ περιοχέσ και ορμούν μέσα δημιουργώντασ μιά κόλαση πυρόσ πού θυμίζει πραγματική μάχη. Οι τζιήκλεσ πέφτουν κατά χιλιάδεσ από τα κυνηγετικά αυτόματα όπλα, αποδεκατίζοντασ το Τούρκικο κυνήγι. Οι τραυματίεσ μέσα στον πληθυσμό των κυνηγών είναι επίσης πολλοί λόγω του ότι οι κάννεσ των όπλων ακολουθούν το θήραμα το οποίο μερικέσ φορέσ διασταυρώνεται με κυνηγούσ. Έτσι, οι ιδιωτικέσ κλινικέσ στέλλουν τισ Κυριακάτικεσ άμπουλεσ για να μαζεύουν τραυματίεσ από το πεδίο της μάχησ.

Η Ομόσπονδη Δημοκρατία της Κύπρου βρίσκειται και πάλιν σε οικονομική άνοδο, κυρίωσ στον τουριστικό τομέα. Εκτόσ του ότι ο τουρισμός άνθισε στην Βόρεια Κύπρο, τα μεγάλα τουριστικά γραφεία επικεντρώθηκαν στισ κρουαζιέρεσ από την Κερύνεια πρόσ τα παράλια της θάλασσασ της Κιλικίασ, όπου χιλιάδεσ Κύπριοι απολαμβάνουν τα Σαββατοκυριακάτικα τουσ μπάνια, αδιαφορώντασ για τουσ αποικιακούσ νόμουσ οι οποίοι παλιά καθόριζαν την εθνότητα της θάλασσασ όπου οι Κύπριοι είχαν δικαίωμα να λούζονται. Έτσι δεκάδεσ χιλιάδεσ πολίτεσ της Ομόσπονδης Δημοκρατίασ εγκατέλειψαν τισ μαντρωμένεσ παραλίεσ του Χριστιανικού Ορθόδοξου Κεφαλαίου στην Κύπρο, βρίσκοντασ καταφύγιο στισ χρυσ αφένιες αμμουδιέσ της Νότιασ Μικράσ Ασίασ. Οι καλοφαγάδεσ την βρίσκουν στα τοπικά παραθαλάσσια εστιατόρια, τρώγοντασ Τούρκικεσ καραβίδεσ με το κιλό, κάτι το οποίο μόνο στο χωριό Πύλα μπορούσαν να κάνουν παλιά. Οι καπετάνιοι του πρώην εθνικιστικού κινήματοσ πηγαίνουν κρυφά για να μην τουσ βλέπουν, χρησιμοποιώντασ τα προσωπικά τουσ κότερα, όπου γυρίζοντασ φέρνουν και αφορολόγητα είδη.

Ο πρώτοσ καπετάνιοσ Κυπριακού κρουαζιερόπλιου πού έφτασε στην Τουρκία είναι ένασ Τουρκοκύπριοσ πού δούλεψε για την ειρηνική συνύπαρξη των δύο κοινοτήτων. Μερικά χρόνια προηγουμένωσ μόλισ πού κατάφερε να γλυτώσει από δέκα απόπειρεσ φόνου, οργανωμένεσ από τισ ούτω καλούμενεσ δημοκρατικέσ δυνάμεισ ή αλλιώς ψευδο-δημοκρατικέσ δυνάμεισ. Η παλιά κυβέρνηση αρνήθηκε να τον στήσει στο εκτελεστικό απόσπασμα, απαίτηση του συνδέσμου

για σκοπούσ σύνταξησ

εκπαιδευτικών δεν θα μετρά

Η συμμετοχή στην ΕΟΚΑ

Πλούσιων Αγωνιστών. Παρ' όλ' αυτά μερικά όργανα της τάξης και μέλη του συνδέσμου Φανατικών Αγωνιστών τον τάραξαν στο ξύλο, αφήνοντας πάνω του σημάδια που θα του θύμιζαν για πάντα τις διακοινωντικές συγκρούσεις.

Οι κρουαζιέρες εισήχθησαν αρχικά από πολύ μικρές εταιρείες οι οποίες δεν είχαν πείρα στην ναυτιλία και τα σκάφη κατασκευάζόντουσαν με εθελοντική δουλειά. Παρ' όλο που οι πρωτεργάτες κατηγορήθηκαν για πράκτορες των Τούρκων από το εκκλησιαστικό κεφάλαιο και και τις ούτω καλούμενες δημοκρατικές δυνάμεις, η μαζική προσέλευση του κόσμου έκανε τις κρουαζιέρες προς την Τουρκία θεσμό, διαλύοντας τα εθνικιστικά ταμπού στον τουρισμό.

Οι φανατικοί Έλληνες τουρίστες της Κύπρου συνεχίζουν να πηγαίνουν τα Σαββατοκυρίακα στην Ελλάδα, επιστρέφοντας ξεθεωμένοι την Κυριακή τα μεσάνυχτα, καταδιωκόμενοι από το στένεμα του χρόνου για ένα τόσο μεγάλο ταξίδι. Χρειάζονται ολόκληρη την βδομάδα για να ξεκουραστούν προκειμένου να παν το επόμενο Σαββατοκυριακό στην χώρα της οποίας την ιδέα αγάπησαν πιο πολύ απ' οτιδήποτε άλλο. Αρνούνται συστηματικά να κάνουν τουρισμό στην περιοχή, νιώθοντας αβάσταχτα μέσα στην ψυχή τους ότι γεννήθηκαν σε λάθος τόπο και ότι εδώ δεν τους αγαπάει κανείς.

Οι λιγότερο φανατικοί είδαν το άνοιγμα των συνόρων με ένα θετικό τρόπο, βλέποντας μια πολύ καλή ευκαιρία για φτηνό και ξεκούραστο τουρισμό. Κατεβαίνουν το Σάββατο το πρωί στην Κερύνεια και ξυπνούν μέσα στα δροσερά νερά της Βόρειας Κύπρου, αρνούμενοι να παν στις παραλίες που μάντρωσε το εκκλησιαστικό ορθόδοξο κεφάλαιο.

Ο παράνομος σταθμός Μπαϊράκ ή αλλιώς ψευδοραδιοσταθμός εκπέμπει συνεχώς μηνύματα, καλώντας τους πατριώτες των δύο κοινοτήτων να πάρουν τα όπλα και να πολεμήσουν μια ακόμα φορά για τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της φυλής και θρησκείας τους. Ο ψευδοραδιοσταθμός σε συνεργασία με το ράδιο πρώτο και το ράδιο τελευταίο παίζουν καθημερινά εμβιατήρια, προσπαθώντας να ξαναζωντανέψουν το πεθαμένο αίσθημα του μεγάλου πατριώτη.

Οι οπαδοί του Ντεκτάς είναι όλοι αυτοεξόριστοι στην Τουρκία, απυβδυσμένοι από τους ενδοτικούς Τουρκοκύπριους. Ακολουθώντας το παράδειγμα των Γαλάζιων Ζωνών στην Κύπρο, την βγάζουν και αυτοί στις ούτω καλούμενες περιοχές κυνηγίου όπου σκοτώνουν θήραμα, μεγαλωμένο στην Ελλάδα, μαζί και αγριόχοιρους της φάρμας, ιδανική εκτόνωση για μεγάλους πατριώτες των μετόπισθεν.

Το Science Fiction το οποίο εμφανίζεται στις ούτω καλούμενες περιοχές κυνηγίου στην Κύπρο και Τουρκία προκαλεί ιδιαίτερο ενδιαφέρον κοινωνιολόγων και ψυχιάτρων από την Ευρώπη και Αμερική καθώς και ιστορικών που ενδιαφέρονται για τις ψυχικές παθήσεις του εικοστού αιώνα.

Ο Ντεκτάς βρίσκεται σ' ένα ψυχιατρείο στο Παρίσι μαζί με ένα Ελληνοκύπριο συνάδελφό του, μέλος του πρώην ενωτικού κινήματος, γράφοντας τα απομνημονεύματα δύο ψυχασθενών, προσπαθώντας να κρατήσουν στην μνήμη της ιστορίας τις εμπειρίες τους. Τα απογεύματα είναι και οι δυό με άδεια και την βγάζουν στα καφέ της πόλης παίζοντας τάβλι και πίνοντας μεταβυζαντινό καφέ, αδιαφορώντας πλήρως για την εξέλιξη του κόσμου το 2001.

Στην Κύπρο μια πρώην αξιωματούχος της Κυπριακής Κυβέρνησης στέκεται στην Πλατεία Ελευθερίας και απαγγέλλει ποιήματα για το έπος του 1821, ένας πρώην βουλευτής στέκεται στην γωνιά και δείχνει στους περαστικούς την δείκτη της δεξιάς του παλάμης, ένας παπάς κάνει παρατηρήσεις στις περαστικές για τα ρούχα που φορούν, ένας πρώην δημοσιογράφος κρατά ένα μαγνητόφωνο που παίζει

χαλασμένα εμβιατήρια, μια Ελληνική σημαία βρίσκεται κρεμασμένη από ένα ιστό όπως ένα κουρέλι, μια μάτσα τραπουλόχαρτα παρασύρεται από τον άνεμο και χορεύει στην μέση της πλατείας, ένα ρεύμα αέρα περνά μέσα από την πλατεία, φέρνοντας άρωμα από φρέσκα γιασσεμιά.

ΨΗΛΑ ΤΑ ΧΕΡΑ
ΛΗΣΤΕΙΑ...

Χρονογράφημα

«Η Αθήνα είναι τρελή. Τη νύκτα είναι ολοφώτιστη, τη μέρα σκοτεινή», έλεγε σ' ένα από τα τραγούδια του ο Παύλος Σιδηρόπουλος. «Αθήνα που μιλάς για επανάσταση, Αθήνα σχολική παράσταση», τραγουδάνε ακόμα οι αδελφοί Κατσιμίχα.

Πόση άραγε απόσταση υπάρχει μεταξύ της πραγματικότητας και των τραγουδιών; Καμιά! Οπως την περιγράφουν οι σίχοι είναι, έτσι ακριβώς. Θόρυβος, ζέταση, σκοτάδι στη ζωή και σχολική παράσταση...

Απ' τα σπίτια και τις πολυκατοικίες που περνάς, ακούς να βγαίνουν απ' τα παράθυρα τα Cίao και τα Bγano. Ακούς τις φωνές των κοριτσιών που χοροπηδούν ανέμελα στα στούντιο. Κάποιος πρέπει μόλις να κέρδισε τον πρώτο λαχνό, λες, γι' αυτό ξεφωνίζουν έτσι. Στα τρόλεϊ, στα λεωφορεία, στα τρένα, συνωστισμός. Άραγε ποιος απ' αυτούς τους στοιβαγμένους στα βαγόνια κέρδισε;

«Η ανεργία ξεπέρασε το 13%», μου λέει ο Θανάσης κι

εγώ του απαντώ: «Δε γίνεται με Θανάση, κάποιος πρέπει να κέρδισε. Το άκουσα ψες, το είδα στα κανάλια. Φωνάξανε πολύ τα κορίτσια, χοροπηδούσαν.»

Είναι και οι σαλουνόπερες που αφθονούν. Που μπαίνουν στα σπίτια των απλών ανθρώπων όταν αυτοί σχολνάνε απ' τη δουλειά. Ερχονται στις οθόνες για να τους πουν πως οι ιδιωτικοποιήσεις δεν είναι τίποτα. Ούτε η ανεργία, τα ναρκωτικά, οι αυτοκτονίες. Στις ται-

νίες του Φώσκολου υπάρχουν και χειρότερα. Να, στο «τελευταίο» επεισόδιο κάποιος με λαδωμένα μαλλιά κόντευε να τα χαλάσει με τη σύζυγο του, όμως ευτυχώς αυτή φάνηκε ψύχραιμη και έτσι «το κακό» αποφεύχθη. Χιλιάδες κορίτσια χωρίς δουλειά παρακολουθούν την εξέλιξη μιας περίπλοκης σχέσης γεμάτης ζήλιες, τσακωμούς, δάκρυα και χαστούκια σε μάγουλα που αστράφτουν από καλοπέραση.

Δεν πάει άλλο. Δεν υπάρχει φως σ' αυτήν την πόλη. Πουθενά. Δεν υπάρχει εργασία, δημιουργία, ήχος και υλικό. Ο έρωτας, τα τραγούδια, η συντροφικότητα αργοπεθαίνουν μέσα στον εκφυλισμό και την παρακμή ενός γενικού θεάματος που δεν έχει να επιδειξεί τίποτα πια. Αυτή η πόλη έχει γεράσει. Μοιάζει με εκατοντάχρονη γριά. Το μόνο που αυτή, έτσι όπως την κατάντησαν, έχει

πάρει στο λαιμό της μια ολόκληρη χώρα. Οποιος μιλά σήμερα για την Ελλάδα χω-

ρίς να κάνει αναφορά στη σκληρή πραγματικότητα, στη μιζέρια και τη δυστυχία, εί-

ναι σαν να έχει ένα πτώμα στο στόμα του...

Το ερώτημα, που βασανίζει τους λίγους που γνωρίζουν, που θυμούνται ακόμα και αντιστέκονται, είναι πώς αυτό το σύνολο των εκατομμυρίων ανθρώπων που ονομάζουμε «λαό» ξέχασε ή παραιτήθηκε. «Δεν είναι μόνο οι «προοδευτικοί» παλιοί και νέοι ηγέτες που φταίνε», μου λέει κάποιος. «Φταίμε κι εμείς που ανεχόμαστε τα πάντα σιωπώντας, που πειθαρχούμε μπροστά στο παράλογο, που πεθαίνουμε στην απάθεια, που θεωρούμε τη μιζέρια σαν μοναδικό τρόπο ζωής».

Ομως, όπως είπαμε, υπάρχουν και οι λίγοι που δε σταματούν να κρυφακούουν. Βάζουν το αυτί στον τοίχο μας και ακούσουν έστω μια μικρή διαμαρτυρία να βγαίνει απ' τη σιωπή των εκατομμυρίων. Προβληματίζονται, ανησυχούν, σχολιάζουν τα όσα συμβαίνουν γύρω τους. Έτσι φυλάν τη σπίθα σήμερα.

Τη σπίθα που αύριο, ποιος ξέρει, ίσως γίνει φωτιά. Ίσως βέβαια κάποιος πει ότι ονειροπολούν. Γιατί όχι. Φτάνει που υπάρχει η σιγουριά και η πίστη ότι τα πράγματα θ' αλλάξουν, θα οδηγηθούν και πάλι στο φως μιας άλλης μελλοντικής εποχής, μακρινής, απαλλαγμένης από το φασισμό των προβολέων που κυριαρχεί στις μέρες μας.

«Η ζωή αλλάζει δίχως να κοιτάζει τη δικιά σου μελαγχολία». Μοναξιά, εγκατάλειψη, αλλοτρίωση, χαμένες συνειδήσεις, απελτισία, να ποια είναι η Αθήνα του 1995. «Κι όμως-υπάρχω ακόμα, είμαι ακόμα εδώ».

Ο επιζών Ελλαδίτης, 80 χρόνων, περνά με το κεφάλι σκυφτό. Φαίνεται να θυμάται. Δεν ξέχασε. Κι άμα το φέρει η κουβέντα, το στόμα του βασανισμένου στην οδό Μπουμπουλίνας ανοίγει και μιλά. Μιλά για τις άσχημες εμπειρίες που 'μειναν χαραγμένες στο κορμί. Μιλά για το Πολυτεχνείο και καπνίζει, καπνίζει πολύ. Δεν ξέχασε. Περιφέρεται στη συνοικία που το γέννησε. Μια από 'δω, μια απ' εκεί. Ανεργος. Στην τσέπη του μπουφάν δεν έχει φορητό, δε διαβάζει ό,τι να 'ναι. Ομως θυμάται ακόμα.

Στις λαϊκές συνοικίες της Αθήνας ο «Ριζοσπάστης της Κυριακής» εξαντλήθηκε. Υπάρχουν ακόμα και κάτι παιδιά που εξακολουθούν να γράφουν συνθήματα στους τοίχους. «Φασίστες δε σας περιμένουμε. Σας ψάχνουμε». Κάτι είναι κι αυτό.

Γυροφέρνεις στους δρόμους κι αναρωτιέσαι αν υπάρχει ακόμα κάτι. Μια ελπίδα. Αν υπάρχει, πες το, μου λέει. Την αλήθεια όμως. Εγώ θα γίνω η αιτία να συνεχίσεις. Το πιστεύω αυτό. Το καταλαμβάνεις;

Πάμπος HAIR

ΟΙΚΙΕΣ ΜΕΤΑΞΥ
ΑΘΗΝΩΝ-ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

What a wonderful world !!

kits Ch
πωλείται αέρι

Μεγα θέμα τηλεοπτικού Δελτίου. Επεσαν 4 πέτρες σε σπθίικια κοντά στην πράσινη γραμμή. Τζιήνη η Ιστορία με τα οχρωματικά έργα ίντα που έγινεν; Οξά τελικά ήταν παιδική χαρά; Στον κώδικα δεοντολογίας εν να υπάρχει πρόνοια για απολογία μετά από την μετάδοση ψευδών ειδήσεων;

LIFE IN HELL

"Βάψετε όλο κίτρινο, να γίνει ασορτί". Προς τον αρχισυντάκτη και άλλους εβδομαδιαίου περιοδικού που τους αρέσουν σουβλάκια τυλιγμένα σε ελληνική σημαία.

ΚΑΡΤΙΝΑ
"ΟΔΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ" FOR SALE

Ο τῶς Μασοϊκός και νυν εθνικιστής (να μην πούμε ακόμα νεοφασίστας για την μνήμη των παλιών καλών (!) καιρών) ταβερνιάρης εκδίδει εφημερίδα με τον τίτλο "Ενωσις από ότι μάθαμε. Γιατί όμως αυτή η επιμονή με την Μητέρα δεν επιμονή στην ένωση με την Μητέρα δεν είναι και μια άρνηση της ταύτισης του αρσενική ταυτότητα; Νομίζουμε ότι ο τίτλος "X" από τη γνωστή οργάνωση του κ. Γρίβα εκφράζει καλύτερα το πνεύμα που θέλει το γαίμα να τζιμλα σαν το αυλατζιην. Ρωτήστε και τους χρηματοδοτές σας, θα τους αρέσει.

Θέλετε νά πυροβολήσετε ένα βουνό; Θέλετε νά συντρίψετε ανυπεράσπιστους θάμνους; JOIN Στρατιωτικές άσκησης.

Αν φορολογούσαμε τους επισήμους κάθε φορά που εκμεταλλεόμενοι τη θέση τους λαλούν ότι τους καπνίσει χωρίς αίσθηση ότι είναι υπηρέτες και όχι άρχοντες του δημοσίου, θα λύαμε το δημοσιο-οικονομικό πρόβλημα του ελλείματος. Βέβαια η Κλαίρη θα επάτιζεν.... Ακού πρόεδρος της Ελληνικής συνέλευσης.... έμεινεν στο '64. Τζιαι καλάν εξήχασες ότι εν υπάρχει συνέλευση, αθθυμάσαι να σε έκλεξε κανένας - εν σε εδιόρισεν ο πρόεδρος; Οξά η λέξη εκλογή τζιαι διορισμός εν ταυτόσημες στην Ελληνοχριστιανική διάλεκτο;

Τα καλύτερα δημοσιογραφικά κείμενα του καλοκαιριού τα έγραψε ο Μάριος Δημητρίου. Το κείμενο "παράκρουση" για την σερβοπροπαγάνδα στα media και το κείμενο για τον Νιαζι ήταν όχι απλά καλά, αλλά γενναία κείμενα άμα σκεφτεί κανείς ποίο εκδοτικό συγκρότημα εργοδοτεί τον κ. Δημητρίου.

ΤΕΛΟΣ